

Pasilli

vuosikokous-extra

1/2015

Pau'n Pasilan
osaston lehti

Pasilli 1/2015

Pau:n Pasilan osaston jäsenlehti

ISSN 0785-532X

painos 2300 kpl

osoitteenmuutokset:

jäsenrekisterinhoitaja Ilkka Silo

ilkka.silo@posti.com

toimituksen osoite:

Pasilli/

Pasilan osasto ry

PL 925

00231 Helsinki

sähköposti:

pasilli.lehti@gmail.com

painopaikka

Savion Kirjapaino Oy, Kerava

päätoimittaja ja taitto

Jussi Lehmusvaara

toimituskunta:

Jussi Lehmusvaara

Topi Saksala

topi.saksala@posti.com

Jouni Kaiponen

jouni.kaiponen@posti.com

Jari Pellikka

jari.pellikka@posti.fi

Ugh. Helsingin postikeskuksessa on elelty kaottista aikaa. Töitä on riittänyt. Ja turkulaiset ovat kiitollisia. Käsiparit eivät oikein nyt riitä. On aivan sama kutsutaanko ongelmaa takapainoitteiseksi, etupainoitteiseksi, jäämiä flunssa-aallosta, tekniikan pettämisestä tai kuljetusten myöhästymisestä johtuvaksi. Syitähän aina keksii. Jos niitä tarvitaan lähes joka päivä, niin sitten on kyllä heikompaa. Asiakkaat eivät välttämättä ole yhtä kärsivällisiä kuin takahyllyn Irmeli.

Kiireen keskellä kiristyy yleensä se pinnakin. Sitäkin on aistittavissa. Onneksi aika harvoin. Muistuttaisin kuitenkin, että yrityksessämme työskentelee lukuisia oivallisia esimiehiä ja muuta johtoa, jonka tehtäviin kuuluu myös valvonta ja työpanoksen tarkkailu. Meidän duunareiden ei kannattaisi hirveästi käyttää ruutia sen murehtimiseen, tekeekö joku töitä vähemmän kuin toinen. Tulee vain paha mieli ja paljon porua. Keskittykäämme vain siihen omaan tekemiseemme. Jos "syllisiä" halutaan etsiskellä, niin helpointa on kaivaa Postin organisaatio-kaavio esiin ja tarkastella sitä kaavion yläosaa.

Työhyvinvointi on kova sana nykyään. Sitä hoidetaan Lataamossa - keppijumpalla ja kahvakuulalla. Työympäristöstä ja työvälineistä ei näytä olevan enää niin väliä.

Päätalouslommittaja siirtyy nyt palmun alle ansaitulle kesälomalle. Palaan maaliskuun lopulla, jos Shiva on suosiollinen. Menkää immeiset vuosikokoukseen. Kaikkea ei kannata elämässään ulkoistaa. Ja yhdessä tekeminen voi olla pirun kivaakin.

Jusa

Pasilan kuulumisia

Työt Itellassa ”päätyivät” vuoden vaihteessa. Seitsemän vuotta Itellan palvelusta, joista viimeinenkin vuosi käytettiin yt- neuvottelujen merkeissä. Toista tuhatta työntekijää sai lähteä muihin hommiin. Uutta polkua käytettiin myös ahkerasti ja näitä vapaaehtoisia on tähän mennessä jo 5-6 sataa valtakunnan tasolla mitattuna.

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 40 vuotta, kun eka kertaa astelin kesätöihin silloisen posti- ja lennätinlaitoksen palvelukseen. Aikaan on mahtunut ikimuistoisia hetkiä eri työpaikoilla. Monia työkohteita on tullut kolottua sekä eri tehtäviä viimekädensijaisesta postinjakajaan sekä postipankin asiakaspalveluun. Ehkä miellyttävin kokemus työstä oli postipalveluauton kuljettajana, jossa palveltiin asiakasta viimeisen päälle. Raha- pakettiliikenne ja päivänposti hoituivat. Uinti kuului myös työpäivään varsinkin helteisinä kesäpäivinä. Nyt voi julkisesti kertoa kun aikaa on vierähtänyt sen verran, että talon isännälle tuotiin pyydettyä myös miestä väkevämpää kotiovelle toimitettuna. Toki emäntä oli pyörryttänyt karjalanpiirakat pannukahvin kera ja aitoa lehmänmaitoa sai myös nauttia. Pari tehtävää jää näillä näkymin toteutumatta ja ne ovat runkokuljettaja ja esimies. Luulen, että nämä edellä mainitut tehtävät eivät olisikaan onnistuneet toivotulla tavalla. Itsesuojeluvaisto on ehkä toiminut. No, pitäähän sitä pomon verta virrata elimistössä jossain määrin, jos toista käskemään alkaa.

Nyt varmaan luulitte, että tämä muistelokirjoitus, mutta mitä vielä. En aio luovuttaa, jos yhtään on omasta tahdosta kiinni.

Postikeskuksen työtaakka on edelleen suuri työntekijöillä ja edunvalvojilla. Tilanne ei ole vakiintunut, vaikka lähes neljä kuukautta on jo pakerrettu. Ennusteista huolimatta postimäärä ei ole vähentynyt työnantajan toivomalla tavalla. Viivettä postinkulussa pahoitellaan järjestelmien ja koneiden häiriöillä. Todellisenä syynä on henkilöstön alimitoitus, keskittäminen, tilojen ahtaus ja rekkaliikenteen kasvu kun postia kuljetellaan pitkin Suomea. Kuljetusten aikataulut ovat tiukat ja myöhästymisiä on jatkuvasti.

Työnantaja huomasi yllättäen rekrytointi tarpeen ja postikeskukseen palkataan n. 80 uutta työntekijää, jotka ja-

kautuvat molemmille tuotantoalueille kirjeeseen ja raskaan tuotannon puolelle. Vakituista väkeäkin on muutama. Mainospostin niputuskone vaatii myös kymmeniä työntekijöitä, jos ja kun toivottavasti myynti- ja markkinointi onnistuvat työssään ja asiakkaita ilmaantuu. Koulutus operaattoreille on alkanut jo joulukuun alussa. Yhteistoiminnassa on toivomisen varaa. Johtajien vaihtuessa kaikki alkaa alusta tälläkin saralla. Johtaja Yrjö Eskola kirjoittaa tuotantotiedotteessa, että porukan terveydestä ja työssä jaksamisesta pidetään huolta. Hyvin sanottu. Lisätään tähän vielä tavoitteeksi vakiiniset kokoaikaiset työsuhteet, että ihminen voi elää Postista saamallaan ansiolla. Jaksaminen ja hyvinvointi lisääntyy merkittävästi kun ei tarvitse tehdä kahta tai jopa kolmea työtä eri työnantajien palveluksessa.

Organisaatio - muutokset vaikeuttavat yleensä asioita. Johtajat varsinkin näyttävät olevan ”jarruna” kun eivät viitsi edes sähköpostiin vastata, no muutamia poikkeuksiakin on joka vastaa. Meillä on olemassa neuvottelujärjestys, jota käytetään lähinnä erimielisyyksien ratkaisuun eikä suinkaan normaaliin ajatusten vaihtoon. Nyt tunne on se, että sähköpostiin lähettämiseen täytyy neuvotella järjestys kenelle voit sen lähettää. Tässä tilitystä kerrakseen, jatkan taistelua (lue työtä) ja välillä nauran, hymyilen ja iloitsen elämästä.

Muuten, eduskuntavaalit lähestyy. Muistakaa käydä äänestämässä ehdokkaita, jotka aidosti ovat työntekijän asialla. Tällä hetkellä näyttää, että posti on pörssi-yhtiö lähivuosina. Vaatimukset ja työntekijöiden joustot, heikennykset työehtoihin ja rahan keräämiseksi jatkuvat, mutta sinne herrojen taskuun. Postin pitää säilyä valtion täysin omistamana yhtiönä.

Tervetuloa osaston vuosikokoukseen 28.2.2015. Kokoukset nähtävissä työpaikoilla.

*Jari Pellikka
puheenjohtaja, pääluottamusmies
liittohallituksen jäsen.*

Voutilasta kajahtaa 26

Joulut, uudetvuodet ja niiden räppiäiset on vietetty enemmän tai vähemmän rauhallisissa merkeissä. On aika keskittyä siis tositoimiin eli duuniin.

1.1.2015 aloitti Posti Group Oy toimintansa entisen Itel-lan sijaan.

Mainoksia pyörii televisiossakin uudesta Postista, ja onpa Logistiikkakeskus päässyt ihan komeasti siihen mukaan. Lokessa aloitti 30 uutta työntekijää 1.1., joista 15 työntekijää olivat jouluapulaisia, joille tehtiin 30 tunnin vakituinen sopimus, ja sitten 15 uutta määräaikaista, joiden sopimus kestää 31.5. saakka, syynä uuden liiketoiminnan implementointi. Parempiakin syitä on kuultu, mutta yhtä kaikki, tuo tarkoittaa vain sitä, että meillä Lokessa tavaramäärä kasvaa ja työntekijöitä tarvitaan lisää. Hieno homma! Perinteeksi muodostuneita kokoaikaistamisia ei ole ikävä kyllä pystytty Lokessa tekemään, koska syksyllä 2014 päättyneet hallinnon ja esmiesten yhteistoimintaneuvotteluprosessi on vielä uudelleensijoitettavien eli irtisanottujen osalta kesken. Maaliskuun lopussa kun se homma päättyy, pyydän heti neuvottelut tuotantopäällikkö Mattilan kanssa joidenkin työntekijöiden kokoaikaistamiseksi, koska he totta vieköön ovat kokoaikaisen sopimuksensa jo ansainneet. Milloinkaan aikaisemmin Loken historiassa ei ole vastaavaa tilannetta vielä koettu!

Siipitien ulkomaantuotannossa eletään mielenkiintoisia aikoja, kun tavaraa on alkanut tulla ovista ja ikkunoista. Tarkoitin tällä sitä, että Kiinasta Venäjälle menevää tavaraa (Alibaba), lähinnä säkkejä, tulee todella paljon, mikä merkitsee lisärekrytointia. Neljä työntekijää on hakusessa, mutta käsittääkseni tavaramäärä vaan lisääntyy, joten varmaan lisääkin paikkoja on luvassa. Myös transitposti sekä lähtevä paketti ja lähtevä kirjekin ovat hyvässä nousussa. Huolestuttavampaa kehitys on jo Helsingin postikeskukseen siirtyneiden toimintojen osalta, koska homma kusee joka ikinen yö ja jäämiä on, sanovatpa sitten tilastot mitä hyvänsä.

Lokakuun 13. päivästä, kun lähtevä ja saapuva kirje aloittivat Pokissa, tammikuun 15. päivään mennessä oli ollut ainoastaan pari yövuoroa, jolloin kaikki oli mennyt läpi. Repikää siitä!

Tappiota siis tulee ja paljon, koska jäämien seassa on ollut myös seurantakirjeitä, jotka maksavat 5000 euroa kappaleelta.

Sitten lehden teemaan eli lähestyvään Pasilan osaston sääntömääräiseen vuosikokoukseen, joka pidetään Sokos hotel Vantaassa 28.2.2015 klo 14.00. Edellisessä pasillissa 4/2014 oli todella mainio kirjoitus siitä, miten pääsee ehdokkaaksi Pasilan osaston puheenjohtajaksi tai ehdolle toimikuntaan. Tämähän onnistuu, kun tulee paikalle valmistavaan vuosikokoukseen, joka tänä vuonna on 27.1.2015 klo 14.00 Helsingin postikeskuksen uikkarin neukkarissa. Tämän lehden ilmestyessä tuo kokous on jo mennyt, mutta tulevinakin vuosina voimassa on vastaava käytäntö.

Uusia toimikuntaehdokkaista on onneksi tänäkin vuonna monia, ja voin ilokseni kertoa, että Loke on varsin hyvin esillä. Todella potentiaalisia ehdokkaista on Lokesta useita.

Toivon omasta puolestani todella runsasta osallistumista mielenkiintoiseen vuosikokoukseen, johon muuten vieraaksi on tulossa PAUn uusi lakimies Iikka Avela, joka varmasti vastailee jäsenistön toivottavasti runsaisiin kysymyksiin mielellään. Kokouksen jälkeen perinteisesti ruokailemme ravintola Tulisuuudelmassa yhden ruokajuoman kera.

Vuosikokouksessa tavataan! Kaikille muille hyvää kevään jatkoa.

*Isto Kuusisto
pääluottamusmies
Loke ja Ulk Siipitie
040 822 9515
isto.kuusisto@posti.com*

Posti Logistiikan logiikkaa 16

Kovasti ovat kuljetuksen porukat olleet tohkeissaan uudenkarheista doubledecker – kärryistään. Tavaraa kuulemma mahtuu enemmän kuin pieneen kylään, ja ainakin laskennallinen polttoaineen säästö saa vannoutuneimmat viheraktivistit vaipumaan onnen euforiaan. Tosin joku voisi sarkastisesti todeta laskennallisen ja todellisen polttoaineen säästön olevan suunnilleen yhtä todellista, kuin muissakin autolehtien autonvalmistajien lukemissa. Ammattitaitoinen lastaaja saa kyllä normaalikalustollakin laskennallisen lastausprosentin lähentelemään uuden kaluston lukemia.

Lisäksi pienipyöräinen kalusto sopii huonosti vanhoihin terminaaleihin (käytännössä vaatisi pienen korotuksen pihakorkeuteen, joka taas normaalikalustolla ajettaessa nostaa perävaunun liian korkealle.) Kun perävaunu on lastatessa/purjettaessa alempana kuin normaalisti, korostaa vielä ilmajousitus tärähdysvaikutusta joka ikinen kerta, kun perävaunuun ajetaan (ja sieltä pois). Kun tämä toistuu tarpeeksi usein, ei ihme, että työterveyshuollossa riittää selkävaivaisia trukkikuskeja asiakaskunnassa. Puhtaasti kuljetuksellisesta näkökulmasta uusi hankinta on nykyisessä taloudellisessa tilanteessa enemmän kuin tervetullut ratkaisu kulujen alentamiseksi. Kuten yleensäkin ajoneuvokaluston hankinnoissa tähän asti, ei edelleenkään ketään tunnu kiinnostavan terminaalien ja kuljettamisen syvä symbioosirakenne, joka vaikuttaa jommankumman toimintoja muutettaessa aina myös toiseen osapuoleen.

Green Itella (anteeksi Posti) - ideologia tuntuu vallanneen toisaallakin alaa. Hiilijalanjälki hypettää! Osoitekortin koosta on

näköjään päätetty säästää toinen puolikas. Ei siinä mitään, jos strategiana on tehdä asiakkaiden elämästä postin lähettäjänä mahdollisemman helppoa ja yksinkertaista. Samalla on kuitenkin korvattu aiemmassa osoitekortissa ollut vastaanottajan osoitteen vahvennettu fontti samanlaisen kuin lähettäjän fontti. Etenkin heikommassa valaistuksessa on huomattavan vaikeaa yrittää tulkita osoitekentää pienestä osoitelapusta oikein. Tervetuloa itse kokeilemaan vastapainokoneen ohjaimista käsin arvaamaan oikea toimitusosoite. Kaikille 10 oikein veikanneille papukajamerkki! Jos vain mitenkään olisi mahdollista palauttaa se vastaanottajan osoitekenttä entiseen asuunsa, niin moni tuskastunut osoitetta etsivä Postin työntekijä olisi entistä tyytyväisempi tähän uudistukseen.

Veturitien terminaalin porttipuomi ei sitten millään ilmeellä tunnu pysyvän kiinni paikoillaan, vaan se on jyrätty tuon tuostakin irti kiinnikkeistään. Vaikka valaistus

alueella on etenkin pimeään aikaan onneton, luulisi jäävän mieleen pysähtyminen portilla. Melkein poikkeuksetta terminaaleihin ajettaessa on pysähdyttävä ennen sisäänajoa. Vaikkakin vain satunnaisesti terminaalissa vierailevia kuljettajia riittää, luulisi asian jo vihdoin jäävän mieleen. Lisäksi pysähtyminen porttipuomilla ainakin hetkellisesti alentaa ajonopeuksia terminaalin alueella raskaan kaluston osalta, mikä lisää turvallisuutta, etenkin kun ajoväyliä ei ole selkeästi merkitty irtoperien paikoitus alueesta.

ABB:n pääluottamusmies sitten todettiin ko. yrityksen johdon toimesta syylliseksi lakkoiluun ja siihen aktiivisesti työntekijöitä ohjaamiseen - ja potkut tuli - vaikka lehdissä esitetyt faktat muuta asiasta kertoivat. Yleisesti ottaen kyseessä on työnantajapuolelta erittäin vakava ylilyönti, joka toivottavasti jää ainoaksi lajissaan ja kyseenalaisessa viisaudessaan. Työelämän olemassa olevien sopimusjärjestelmien toimintaan aggressiivisesti puuttuessaan työnantaja pyrkii selkeästi osoittamaan työntekijöilleen ”paikkansa”, ja näin manipuloimaan pelon avulla työntekijöitä olemaan käyttämästä äärimmäisiä keinoja oikeuksiensa puolustamisessa. Tekopyhästi yksipuolisella päätöksellään olemassa olevia työpaikan käytäntöjä muuttaessa työnantaja piiloutuu työrauhakäsitteen taakse ja huutaa kovaan ääneen ammattiyhdistysliikkeen käyttäytyvän holtittomasti ja rikkovan räikeästi sopimuksia.

Tämän kaltainen ”veneen keikuttaminen” työnantajan puolelta tulee väistämättä johtamaa tilanteeseen,

jossa tulevat TES – neuvottelut vaikeutuvat. Todennäköisesti tämän seurauksena yksikään liitto ei halua tehdä pitkää sopimusta. Sopimuksen allekirjoituksen jälkeen työnantaja voi siis muuttaa yksipuolisesti mitä tahansa olemassa olevaa, ylitse TES:n aikaisemmalla käytännöllä sovittua - ja sen jälkeen ”naama peruslukemilla” todeta työrauhavelvoitteen olevan edelleen voimassa.

Olisikohan kyseisessä lainsäädännössä pienen päivittämisen paikka, kun lain kirjain ja sen henki tuntuvat kovasti elävän eri sopimuskulttuurissa kuin mihin maailmaan se on kirjoitettu?

Työnantajan toimet ABB:ssä eivät sitten rajoittuneet vain pääluottamusmiehen poispotkimiseen, vaan sen perään on aloitettu YT- neuvottelut ”kurittomien ja lakkoherkkien” työntekijöiden Herran nuhteeseen saattamiseksi. Pasilan osastokin lähetti myötätuntodelegaation osallistumaan ABB:n pääluottamusmiestä ja työntekijöitä tukevaan mielenilmaukseen tehtaan portille. Harmi kun en itse päässyt paikalle. Katsotaan, josko saataisiin Pau:n luottamusmiesten nimiä kerättyä Metalliliiton osaston kannanottoon, joka on tarkoitus luovuttaa SAK:n puheenjohtajalle Lauri Lylylle. Maar jotain tarttis tehrä, ..kele!!!!

Omalta osaltani pyydän kaikkia Veturitiellä työskenteleviä PAU: n Pasilan osaston jäseniä saapumaan vuosikokoukseen. Vain läsnä olemalla voit vaikuttaa osaston toimikunnan kokoonpanoon ja vuosikokouksessa tehtäviin päätöksiin. Tarkemmat askelmerkit ajankohdasta ja paikasta löydät toisaalta tästä lehdessä!

Että tällaista tällä kertaa. Ammattiyhdistysterveisiä Veturitieltä,

*T. Timo ”Jana” Jantunen.
pääluottamusmies Veturitien terminaali*

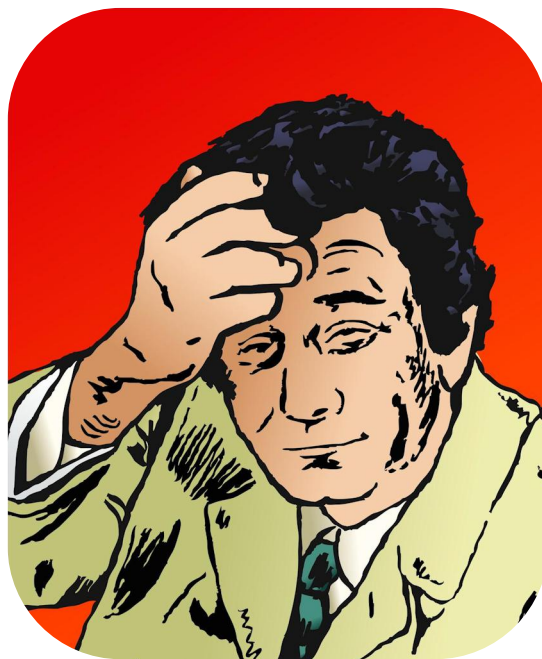
PS. terveisiä Ranskanmaalta. Pau on perustanut sinne haarakonttorin....

Viisautta Voutilan malliin vol. 55

Jokaisella työntekijällä on oikeus tehdä työnsä turvallisesti ja vahingoittumatta. Tästä oikeudesta ei kuitenkaan päässyt nauttimaan 92 Logistiikkakeskuksen työntekijää vuonna 2014. Tässä jutussa käyn läpi, mitä Lokessa tapahtui 2014, ja kuinka esimiehet näitä tapaturmia pyrkivät torjumaan.

Työtapaturma on toteutunut riski. Tästä johtuen voisi ajatella, että poistamalla riskin poistuisivat myös tapaturmat. Lokessa 92:een tapaturmaan mahtuu erilaisia tapaturmia, joista yleisin tapaturmakategoria on se, että jotain putosi [työntekijän] päälle. Näitä tapaturmia sattui 18 kappaletta. Tämä tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että työntekijä on työskennellessään saanut päällensä joko lähetyksen tai vaikkapa häkin seinän, joka ei ole ollut kunnolla kiinni. Toiseksi eniten sattui tapaturmia työmatkalla. Työmatkatapaturmat ovat kirjavia: osa työntekijöistä on jäänyt auton alle tai ollut kolarissa, osa taas on kaatunut eri tilanteissa ja löytyipä yksi pahoinpitelykin työmatkalta. Kolmatta sijaa tapaturmissa pitävät trukkitapaturmat ja läheltä piti -tilanteet. Vuonna 2014 lokessa sattui yhdeksän sellaista tapaturmaa, joissa oli jokin siirtoväline mukana. Tapahtui myös yksi vakava läheltä piti -tilanne, jossa työntekijä pyöräillessään oli jäädä trukin alle. Merkille pantavaa tämän viimeisen kategorian tapaturmissa on se, että neljä tapaturmista on sellaisia, joissa jokin siirtoväline on tönäissyt häkkiä tai rullakkoa, joka taas on osunut työntekijään. Turha kai sanoa, että tämän tapaturmakategorian tapaturmat ovat kaikkein vaarallisimpia, joten viime vuosi Lokessa on todellakin menty hyvällä tuurilla, vaikkakin yksi näistä tapaturmista oli vakavaksi laskettava tapaturma, josta oli tullut yli 30 päivää sairauslomaa. Kompastumisia Lokessa sattui viime vuonna yhdeksän kappaletta, ja nämäkin tapaukset eri paikoissa. Ainoa minkä voisi nähdä positiivisena kehityksenä ovat kategorian nostotilanne tapaturmat, joita oli yhdeksän. No, mikä siinä on positiivista? Se, että perinteisen syötön tapaturmat ovat kokonaan kadonneet uusien kippien myötä. Nostotapaturmien yhteinen tekijä löytyy kappaleen koosta, painosta ja siitä, että on yritetty nostaa yksin. Kategoria "jäi jonkun väliin" on huono kategorian nimi, mutta tällä tarkoitan tapaturmia, joissa sormi tai käsi on jäänyt esimerkiksi rullakoiden tai paketin ja luisun väliin puristuksiin. Näitä tapaturmia sattui Lokessa viisi. Viimeinen kategoria on sekalaiset tapaturmat, joita sattuu erilaisissa tilanteissa yksittäistapauksina. Esimerkkinä tästä työntekijä seisoj purkupatin räätioven alla, jolloin räätiovi laskeutui ja oven ala-aisa osui työntekijän päähän. Samoin akkuhuoneessa sattui kaksi identtistä tapaturmaa, joissa työntekijä

kolhi akunvaihtotilanteessa itsensä.

Ulkomaanpostin osalta tapaturmia on sattunut 19 kappaletta. Ulkin tapaturmat ovat kaikessa lyhykäisyydessään työmatkatapaturmia, nostotilannetapaturmia ja erilaisia kolhuja työn touhuissa. Jotta tapaturmia voitaisiin torjua, on tapaturmat tutkittava huolellisesti ja torjuntatoimenpiteet mitoitettava kunkin tapaturman suhteen. Valitettavasti niin Ulkissa kuin Lokessakin tämä taito tai tahto tutkia oli vuonna 2014 luvattoman heikko.

Kaikki mitä olen halunnut tietää tapaturman tutkinnasta

Vuoden 2014 alusta lähtien tapaturman tutkinta on ollut esimiehen vastuulla. Työsuojelu otti aktiivisen roolin opettaa esimiehiä tapaturman tutkinnassa. Noh, Lokessa sattui 92 tapaturmaa, ja kaikkein yleisin torjuntatoimenpide oli Lokessa puhuminen. Esimiesten työkalupakissa on sellaisia välineitä kuin turvallisuuskeskustelu ja turvavartti. Näillä konsteilla ajateltiin, että tapaturmat saadaan vähenemään tai niitä voidaan estää. Väärä luulo, valitettavasti. Pelkkä puhuminen yksistään ei ole ollut riittävä toimenpide, sillä tapaturmia vain sattuu yhä uudestaan ja uudestaan.

Toinen merkillinen torjuntatoimenpide oli työohjeiden tarkistaminen. Miten te, arvoisat lukijat, ymmärrätte tapaturman torjuntatoimenpiteenä työohjeiden tarkistamisen? Allekirjoittanut pohti asiaa siten, että esimies tarkistaa työohjeen, ja siinä kaikki. Jep, tämäkään toimenpide ei vähennä tapaturmia. Viihdyttävä torjuntatoimenpide syntyi tapaturmasta, jossa työntekijä oli kääntämässä spiraalilla paketteja, kun syötöstä paketti putosi hänen päälleen. Esimies tuumaili, että tämä tapaturma on poistuu, kun työoh-

jetta muutetaan niin, että kääntelijä havaitsee sen, milloin lähetyks on vaarassa pudota. Esitänkin, että teemme sellaisen työohjeen että kun parkkipaikalla on liukasta, niin työntekijän tulee havaita, onko liukasta. Jos työntekijä ei ole havainnut liukkautta, on työohjetta rikottu. No niin, eivät ne paketit tälläkään toimenpiteellä ole lakanneet puotamasta työntekijöitten niskaan. Kaikkein harmillisinta oli havaita, että joissakin tapaturman torjuntatoimenpiteissä, joissa piti merkitä jokin alue tai rakentaa jotakin, niin niitä ei oltu tehty ollenkaan. Tapaturmat eivät vähene pelkästään toivomalla, että niitä ei sattuisi, vaan pitää myös tehdä oikeat toimenpiteet niiden estämiseksi.

Kirsikkana kakun päällä havaitsin myös, että joitakin tapaturmia ei oltu tutkittu ollenkaan. Mistä tällainen kertoo? Allekirjoittaneelle tämä näyttäytyy sellaisena, että työturvallisuus ei vain ole esimiesten ykkösasia. Kuitenkin rehellisyyden nimissä en tuomitse koko esimieskuntaa,

Ulkia ja lokea varapääluottamusmiehen silmin. OSA 2

Isto Kuusisto kirjoittikin mojavon kirjoituksen menneistä YT-neuvotteluista Ulkomaanpostin kohdalta. Eipä tuohon ole minulla mitään lisättävää.

Harra lähti. Näin tokaisi esimieheni, kun nimittäin Esa lähti eläkkeelle. Kiitokset omastani ja jätkien puolestani Esalle menneistä luottamusmiesvuosista ja kaikista niistä Tes-alotteista, mitä Esa ehti tehdä luottamusmiesuran aikana. Uraa kertyikin usea vuosikymmen. Esahan oli Tampereelta nääs. Esan läksiäisessä puhuttiin kuluneista vuosista ja muistankin tokaseen näiden edunvalvonta vuosien jälkeen "piti vähän jeesata jätkiä". Kuvasti sitä vilpítőntä tapaa suhtautua edunvalvontatyöhön Ja Kiitos Esa Siitä!

Itse asiaan. Mikä hiertää, on airside-alueen henkilöturvastarkastuksen palkkio. Ei tunnu keneltäkään päälikkötasolla löytyvän natsoja korjata palkkion suuruutt, joka nyt on 27.-euroa kuukaudessa. Käytönnössä tarkoittaa sitä että työntekijä-henkilöturvastarkastaja sitoutuu vuorossaan turvatarkastamaan kaikki henkilöt jotka tulevat turva-alueelle. Turvatarkastusta tehdään myös sellaisena hetkenä kun tarkastaja on tauolla. Palkkion korotuksen työnantajan näkökul-

koska pari esimiestä on viime vuoden aikana kunnostautuneet erinomaisiksi tutkijoiksi. Siksi tänä vuonna työsuojelellulla onkin voimakas rooli kouluttaa loputkin esimiehet tähän jaloön taitoon. Tapaturmien tutkinta ei ole ydinfysiikkaa vaan logiikkaa. Pitää etsiä tapaturman tekijä, joka pitää poistaa tai saada hallintaa siten, että riski on jatkossa pieni tai olematon. Se, että ei tiedä miten tapaturmavaaran voi poistaa, ei tarkoita sitä, että asialle ei pidä tehdä mitään. Tämä on juuri se viesti, jonka tahdon Loken johdolle tuoda voimakkaasti esiin. Joskus torjuntatoimenpiteiden etsintä on kuin etsisi Graalin maljaa. Millään ei meinaa löytää keinoa ehkäistä tapaturmia, mutta kun katsoo Loken tapaturmien määrää, niin voin todeta, ettei viime vuosi ollut määrällisesti pahin tapaturmavuosi Lokessa, mutta laadullisesti koko Loken historian pahin.

Lopuksi, muistutan arvon lukijoita tulevasta ammattiosaston tulevasta vuosikokouksesta 28.2. Sokos hotel Vantaalla. Leppoisaa talvea lukijoille.

*Jouni Kaiponen
työsuojealuvaltuutettu Loke/Ulk*

masta on edettävä ainoastaan Tes- aloitteen kautta ja sitä ei voi sopia paikallisesti. Itse kummaksun tätä, koska kustannuspalkkiosta, jos sitä korotettaisiin, olisi muutamia sataasia kuukaudessa. Eli ei juuri mitään.

Työnantaja tarkasteli mahdollisuutta ulkoistaa turvatarkastus ja päätyivät siihen tulokseen että ulkoistusta ei tulla tekemään. Syy lienee siinä, että ulkoistus on liian kallis vaihtoehto. Pädymme tekemään seuraavaan tes-neuvotteluun aloitteen henkilöturvastarkastuksen palkkion korottamisesta.

Toivotan hyvää vuoden alkua 2015

*Luottamusmies Airside,
1.Varapääluottamusmies.
Ulkomaanposti ja Logistiikkakeskus
Jaakko Salovaara*

Takapainoitteista menoa

Vuosi 2015 alkoi Postissa jälleen yt-menettelyn toiminnallistamisena. Opus capitán yhteistoimintaneuvottelut koskivat 47 henkilöä, joista irtisanottiin 15. Tätä kirjoittaessa ei ole vielä tietoa, moniko heistä mahdollisesti työllistyy Postikeskuksen uusille mainoskoneille, mutta toivotaan mahdollisimman monen tässä onnistuvan. Turun tavaroiden siirto oli sinänsä melkoinen farssi ulkomaan tuotannon lisämausteilla. Ei tarvinnut olla kummoinen ennustaja arvatakseni lopputuloksen. Käsiparit, jotka jäivät toiselle puolelle jokke, olisivat olleet enemmän kuin kullannarvoinen voimavara tuotannon onnistumisen edellytyksien täyttymiseksi. Toinen ennakkoon tiedossa ollut asia oli olematon aikaikkuna, joka on saanut työnantajalta jäämien selittelyyn uuden nimityksen takapainotteinen kertymä. Itse väittäisin syyksi tavarán edestakaista turhaa kuljetteluá, josta johtuen lajitte- lúauka on tásysin riittámátón. Nyt on vihdoín jouduttu palkkaamaan uutta porukkaa, mikä on hyvä.

Olisi varmaan syytä elvyttää tulokkaiden perehdyttäminen ja koulutus, joka on lievästi sanoen päässyt vaipumaan unholaan. Lupasin työkavereilleni mainita kirjoituksessa myös toimivista työkaluista. Onkin surkuhupaisaa katsoa laatik- kolappujen printteriasemia, joista paikoin yli puolet on toimimattomia. Viimeisissä, esimiehiä ja suunnittelijoita koskevien yt-neuvottelujen irtisanomisissa eivät aivan näiltä osin menneet valinnat putkeen, koska henkilö, jolle tämä osa-alue kuului, sai lähteä kodinturvajoukkoihin. Kohta il-

Siivottomuus ja järjestys Helsingin postikeskuksessa

Kun aamuisin saavun Postintaipale 9:n ovesta, sisääntuloau- la on vastassa hämäränä ja likaisena, jos ei lasketa sitä koh- taá lattiasta, jonka kenkämme on kuluttanut puhtaaksi. Sei- nänvierustoilla kukaan ei kävele, ja sen huomaa. Niin huo- maa muuallakin talossa: joka paikassa on likaisia pölypalle- roita ja lattiat sekä rappuset ovat niin likaisia, että puhtaaksi niitä ei saa kuin peruspesulla. Enkä yhtään ihmettele, siivous kun tehdään hieman kostealla mikrokuitumopilla, ja jo vii- kossa kaikki pöly ja lika ovat hieroutuneet lattian pintamate- riaaliin niin, että jäljellä on vain vielä likaisempia lattioita. On paikkoja joissa siivousta ei tehdä viikkoihin.

Entäs sitten kaikki muut pinnat, esimerkiksi oh- jauslappujen tulostimet ja niiden pöydät? Ei puhdasta paik- kaa löydy. Ei ole ihme, jos ne reistailevat koko ajan. Ros- kiset ovat roskia varten, mutta hajusta päätelleen monet kuuluisivat kaatopaikalle, kärpäsparvista puhumattakaan. Niitäkään kaikkia ei tyhjennetä säännöllisesti, ja eikö niitä voisi edes joskus myös pestä? Henkilöstön taukotilojen eväiden lämmittämiseen tarkoitetut mikrot ovat niin likaisia, että puistattaa, eikä viikkopesua tehdä vaikka pitäisi. Työ-

meisesti piirretään tusseilla viivainta apuna käyttäen laatik- kolappuja, sillä tilanne on ollut arkipäivää kohta kaksi kuu- kautta.

Kilpailuttaminen ei aina tuo onnea. Kiinteistömme alueet ovat olleet vaikeista säistä johtuen melkoisia luistinratoja. Esimiehet ovat kiitettävästi yrittäneet korjailia asiaa ilmoit- tamalla yhteisnumeroon asioista ja vaarapaikoista heti tie- don saatuaan, mutta sanoisin, etteivät korjaavat toimenpiteet ole todellakaan olleet salamannopeita. Hyvää kevään ja au- ringon odotusta, kyllä luonto hoitaa liukkauden ainakin en- nen juhannusta.

Talvilomia ja pilkkijäitä odotellessa
Mikko Poutanen
varatyösuojeluvaltuutettu

Helsingin

tuolit ovat ajan saatossa likaantuneet niin paljon, että moni laittaa jo paperia suojatakseen vaatteensa. Niitä kun ei ole puhdistettu millään tavoin koskaan. Tässäkín vain pieni kat- taus työntekijöitä kiusaavista asioista.

Entäs sitten järjestys, joka tällä hetkellä on hallit- sematonta ja välillä jopa kaaosmaista? Ympäri Helsingin pockia, seinän vierustoilta ja myös muualta, löytyy pahveja, rikkinäisiä puulavoja, puulevyjä, laatikoita, säkkejä, risoja tuoleja, toimistokalusteita, rikkinäisiä kuljetusyksiköitä ja roskat vielä päälle. Nämä luovat epäjärjestystä, siivotto- muutta ja aiheuttavat turhaa paloriskiä. Näin on ollut jo kau- an, ja työntekijöiden on todella vaikea muuttaa näitä asioita, kun lähtökohdat siisteyden ja järjestyksen ylläpitämiseksi ovat olleet olemattomat. Ensinhän olisi saatava kaikelle omat paikkansa, minkä jälkeen siivoustasokin voisi kohentua. Onhan helpompaa kaikille, kun tietää mikä minnekin kuuluu aina. Enkä millään usko, että työntekijät sotkisivat siistiksi saatuja paikkoja, sillä puhtaalta pöydältä on hyvä aloittaa ja siisteys luo turvallisuutta. Ideoitahan meiltä ei puutu, kun vaan joku viitsisi kysellä.

Tuula Syrjäläinen

työsuojeluasiamies konelajittelu aamu/ilta

Palkkapussissa elämisen hinta?

Suomen Ammattiliittojen Solidaarisuuskeskus eli SASK tekee arvokasta työtä maailmalla hanketoimintansa kautta, tavoitteenaan muun muassa vahvistaa kehittyvien maiden ammattiyhdistysliikettä. Parhaiten apua annetaan paikallisen ammattiliiton toimintakykyä parantamalla, kuten työehtosopimuksilla, ja jopa yhteiskunnallisten muutosprosessien kautta. SASK tekee yhteistyötä kohteissa ympäri maailmaa ja julkaisee lehteä Työmaana maailma. Vastikään joulun alla SASK järjesti seminaarin avoimelle yleisölle aiheesta ”Paljonko maksaa elämiseen riittävä palkka?”. Teemaseminaarissa puhujina vierailivat kehitysministeri Sirpa Paatero, Henri Telkki Finnwatchista sekä Lauri Holappa Helsingin Yliopistosta.

Sirpa Paatero kehui, että SASK on ollut ulkoministeriön yksi suurimpia kumppaneita kehitysyhteistyön saralla. Vasta kun kohdemaassa on säälliset työolot, -ehdot ja palkat, SASKia ei enää tarvita. Meillä on paljon annettavaa kehittyville maille, jotka hakevat keinoja rakentaa työelämänsä sisältöä. Suomi on kansainvälisen työjärjestö ILO:n kanssa viemässä maailmalle työsuojelua lippulaivana eteenpäin. Ulkoministeriö tarkastelee alkuvuodesta, mitkä olisivat konkreettisimmat maat, joissa Suomen hyvät käytännöt voitaisiin ottaa esiin hankkeissa malliksi, jota kohti edetä. Meillä on yrityksissä sellaista osaamista, tuotteita ja palvelua, joihin olemme usein tottuneet itsestäänselvyyksinä, koska niitä on täällä jo pitkään tehty. Nyt viedään muualle malli siitä, miten valtio ja työelämä toimivat yhdessä. Käytännössä se tarkoittaa, että verotusvarat on saatava rahoittamaan toimintaa, jolloin saadaan kestävä kehitys, ja jossa työehtojen osuus on erittäin tärkeää. Suomi on sitoutunut noudattamaan YK:n ihmisoikeusjulistusta, joten maailmalla toimiessa meidän on huomioitava ihmisoikeudet paremmin niin, että ketjut kestävät läpivalaisun. Lisäksi on sovittava, miten ihmisoikeuksien valvonta toimii. Siinä, miten julkiset hankinnat ottavat alkulähtökohdat huomioon, on kyse maailmanlaajuisesta tasoittumisesta. Kohdemaassa on tavattu paljon korruptiota muun muassa sairaaloissa ja poliisissa. Suomessa on vahva hallinto, mutta kehitysyhteistyössä on panostettava hallinnon kehittämiseen siten, että virkamiehet saavat oikeaa palkkaa. Se on kyllä haastavaa, koska yksinkertaisia keinoja siihen ei ole. Paatero oli iloinen siitä, että kansalaisjärjestöille on riittänyt rahaa ja että nuoret ovat heränneet ajattelemaan muun muassa kuluksensa kautta näitä asioita. Nyt kun nuoriso on tulossa työmarkkinoille, ammatillinen koulutus tuo mukanaan työpaikoille kulttuurivaikutuksia. Opiskelijaliike on tulossa näkyvämpään asemaan myös muualla. Tästä yhtenä esimerkkinä suomalainen järjestö LiKe ry, joka vie urheilun

ja liikunnan iloa sekä oikeuksia muualle, esimerkiksi tuottamalla harrastusmahdollisuuksia tytöille.

Finnwatch on tekemässä SASKin toimesta tutkimusta ”Paljonko on elämiseen riittävä palkka?”, eli miten määritellään oikea palkka, mikä on jo sata vuotta vanha perusihmisoikeudellinen kysymys. Se on esimerkiksi laillinen minimipalkka, joka on nykyaikaisen maailman ajattelutapa; eri aloilla vastaava summa voi olla paljon korkeampi. Tavoitteeksi onkin otettava pikemmin elämiseen riittävä palkka. Sen laskemiseksi on laadittu useita kaavoja, jotka ovat keskenään jonkin verran poikkeavia, kuten Jo-in project tai Asia Floor Wages – myös H&M:llä on omansa. Nokiallakin oli vastaavia, joissa ihan vakavissaan haettiin paikallisen palkan selvittämiseen elinkustannusmalleja. Raaimpana mallina on ollut joko maan oma tai kansainvälinen köyhyysraja, jonka yli palkoissa on sitten nipin napin menty. Malleilla ei sinänsä taata mitään, palkat kun määrittyvät markkinoiden mukaan, eikä minkään ulkopuolisen sanelijan armosta. Tavoittena ovat tasapuoliset neuvotteluosapuolet ja luottamussuhde. Minkä verran esimerkiksi t-paidan tuotantohinnasta menee työntekijän palkkatuloihin? Duunarin palkka on käytännössä vain noin 0,6 prosenttia ostohinnasta. Voinko itse sitten enemmän maksamalla vaikuttaa siihen, miten paljon sen ompelijalle jää käteen? Ikävä kyllä en voi. Vaihtuvia kuluja on paljon. Taustalla on toki pitkäaikaiset sitoumukset eettisiin pelisääntöihin, mikä ei saa olla vapaaehtoista tai lyhytkestoista. Kun asioiden korjaaminen alkaa, voidaan vaatia työntekijöille muun muassa järjestäytymisvapautta, jolloin ansiontulojen kehitystä alkaa tapahtua liittojen kautta.

Henry Tulkki on tehnyt pohjaselvitystä siitä, miten maailmalla määritellään elämiseen riittävä palkka. Finnwatch on tehnyt aiemminkin tutkimuksia SASKille esimerkiksi verosopimuksista ja eläkesijoitusten verosopimusten merkityksestä verotuskykyyn. Kaikki Suomen solmimat verosopimukset eivät ole olleet niin reiluja. Näillä selvityksillä luodaankin käsitystä sille, miten asioita pitää lähteä korjaamaan.

Ennestään on ollut jo Decent Work -hanke, mutta mihin sitä sitten tarvitaan, jos köyhyysrajan käsite on jo olemassa? Koska käsitettä ei ole ollut, yritysten on ollut helppo luistella vastuusta ja kuluista oman mielensä mu-

kaan. Kuitenkin globaali ostaja määrittää yleisen hinnan, ei työnantaja. Jos palkka ei riitä elämiseen, ihminen on pakotettu tekemään ylityötä, jolloin samalla altistuu hyväksikäytölle. Lapsityövoimaan on helppo sortua, samoin palkkakilpailuun.

YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus on hyväksytty ihmisoikeuksien punaiseksi langaksi YK:n yleiskokouksessa 10.12.1948. Vuonna 1919 perustettu kansainvälinen työjärjestö ILO on toiminut YK:n erityisjärjestönä vuodesta 1949 alkaen. Pakkotyö kiellettiin jo vuonna 1930. ILO on laatinut myös vähimmäispalkkasopimuksen numero 131. Näihin sitoutuneilla valtioilla on velvollisuus suojella ihmisoikeuksia ja varmistettava niiden toteutuminen. Samoin vastuu yritysten toiminnasta ulkomailla kuuluu niiden kotivaltioille. Toisin sanoen yrityksille on määriteltävä selkeä odotus ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ulkomailla toimiessaan. Elämiseen riittävää palkkaa ei voi vyöryttää vain yritysten vastuulle tai kollektiivisen hinnoittelujärjestelmän varaan. Konstiksi voisi esimerkiksi vaatia päivänvaloon tuotuja vastuutaan pakoilevia yrityksiä julkiseen häpeään. Velvollisuus ihmisoikeuksien noudattamisesta on riippumaton valtioiden ihmisoikeusvelvoitteista ja voimassa myös Kiinassa. Se koskettaa kaikkia yrityksiä. On puututtava ali- eli nälkäpalkkauksen kaltaisiin laiminlyönteihin, jos sellaisia ilmenee. Tähän päädytään helposti esimerkiksi siten, että tavarantoimittajalle asetetaan liian kovat tuotantovaatimukset, kuten lyhyt toimitusaika ja hyvin alhainen kauppahinta. Palkan on riitettävä muuhunkin kuin vain asumiseen, ruokaan ja vaatteisiin. Viikkotyömäärän tavoite pitäisi olla 48 tuntia, ei lähes ympärivuorokautinen työ.

The Asia Floor Wage Alliance eli AFWA määrittelee Aasian vaateteollisuuden aasialaiseen ruokakoriin perustuvan pohjapalkan, jossa 50 prosenttia menee ruokaan (aikuisen energiantarpeeksi laskettu 3000 kcal), 40 prosenttia asumiseen, vaatteisiin, liikkumiseen ja koulutukseen (perhekooksi ajateltu kolme henkilöä), joiden lisäksi säästöön tai vapaaehtoiisiin kuluihin pitäisi jäädä vielä kymmenen prosenttia ansiotuloista. 3000 kilokaloria on huomattavasti korkeampi kuin suomalaisen miehen suositeltu päivittäinen energiantarve, saati sitten naisen, mutta se kertoo jotain sikäläisen työn raskaudesta. Tämä on yleisesti tiedossa ja käytössä oleva malli, mutta onko se riittävä? Se on käytössä seitsemässä Aasian maassa, joissa elinolosuhteet vaihtelevat paikallisesti paljon. Mutta parempi sekin, kuin ei mitään. On myös SAI SA8000 -ohjeisto ja HKQAA.

Mutta mikään malli ei ole läpinäkyvä, jos auditointiyrittäjä ei toimita pyydettyä laskelmaa. Työntekijöitäkin on kuultava. Kaikki menetelmät ja tulokset on oltava oikein perusteltuja.

Wage Indicator -säätiö on kehittämässä nettikyselyihin perustuvaa metodia, joka on läpinäkyvä sekä säännöllisesti päivitettävä ja jonka sidosryhmiä kuunnellaan pitkin prosessia alueelliset olosuhteet ja niiden elinkustannukset huomioita ottaen. Kehitysmaissa kaupunkiin on usein lähetetty lapsi, yleensä tyttö, elättämään kaukana maalla elävää omaisperhettään. Tällöin kaikki on kuitenkin ansaittava normaalin työviikon puitteissa, mutta verojen ja eläkemaksujen jälkeen käteen jäävä osuus on usein alle toimeentulo-ajan. Niinpä joissakin elintarviketehtaissa työnantaja voi tarjota työntekijöille ilmaiset ateriat. Se tuleekin paljon edullisemmaksi kuin liukuhinnan ääreen kuukahtavat työntekijät, joiden takia on joka kerran jälkeen koko tuotantolinja desinfioidava.

Voitaisiin Suomessakin herätä ajattelemaan, mistä johtuvat kymmenien tuhansien leipäjonot. Eihän meillä ole vastaavaa määrää työttömiäkään. Lauri Holappa kertoi, miten meillä talousajatukset ovat kestäättömiä, kuinka talouskasvu romahtaa, miten kotitalousten maksukyky on yllirasittunut, kuinka ihmiset turvautuvat luottojärjestelmien loukkuihin ja palkkoja pidetään kansantaloudellisina rasitteina. Palkat vastaan voitot! Onko taloudessa palkka- vai talousvetoinen malli? Talouskasvuhan perustuu kokonaiskysyntään, viennin kysynnän tarve vaikuttaa tulonjakoon ja siihen, kuinka paljon kokonaiskulutukseen jää varoja. Meillä palkkavetoinen malli on ollut jo pitkään vallitseva ja se vaikuttaa suotuisaan kasvuun hidastavasti. Elämme palkkastagnaatiossa, joten vientirakenteessa ei päästä kehittymään. Taustalla on oltava kulutuskysyntää. Tarvittaisiin koordinoitua palkkakehitystä. Tarkoituksena ei ole kehittyvissä maissa syrjäyttää taloudellisen selviytymisen mallia. Ammattiyhdistysliikkeen tehtävä maailmalla on rakentaa elämään riittävän palkkatavoitteen lisäksi kaikkea muutakin, jolla taata kestävä kehitys. Kun perusasiat ovat kunnossa, voidaan alkaa keskittymään muihin asioihin, jotka vaativat korjaamista. Nyt olisi saatava jäsenet innostumaan siitä, että kun asiat paranevat muualla, se vakiinnuttaa asioita myös Suomessa!

Taloukeskustelu on vaikea asia, joka puhuttaa vielä pitkään ja vakavasti.

Helena Aarnio, Loke
Pasilan osaston solidaarisuusedustaja

Jäsen, allekirjoita kansalaisaloite 0-sopimukset kieltävästä lakialoitteesta

Kansalaisaloite on perustuslain meille tavallisille kaduntalajille suoma oikeus vaikuttaa vaalien välilläkin. Me voimme tehdä eduskunnalle lakialoitteita meille tärkeistä aiheista ja näin häiritä valittujen edustajien päiväunia. Tämän valtiollisen tason vaikuttamiskeinon käyttäminen edellyttää, että aloitetta kannattaa vähintään viisikymmentätuhatta äänioikeutettua Suomen kansalaista kuuden kuukauden kuluessa. Eli mikä tahansa pähänpisto ei eduskuntakäsittelyä saa. Mutta jokunen aloite on saanut kansan liikkeelle ja häirinnyt kansanedustuslaitoksen normaalia päiväjärjestystä. Aivan ensimmäinen aloite turkistarhauksen kieltämisestä sai eduskunnassa tylyn vastaanoton eikä mennyt läpi. Toisaalta noin 160000 kansalaisen allekirjoittama aloite tasa-arvoisesta avioliittolaista sai aikaan laajan ”homorummutuksen” ja on muuttamassa maamme lainsäädäntöä.

Kuluvan vuoden alussa tehtiin kansalaisaloite lakialoitteeksi, jolla kielletäisiin 0-sopimukset. Tämän 0-sopimus kansalaisaloitteen on pistänyt alulle joukko Metallin ja Pamin nuoria aktivisteja. Nämä ”työsopimukset” ovatkin eräänlainen työelämän häpeätahra. 0-sopimuksella tarkoitetaan työsopimusta jossa ei työntekijälle turvata yhtään työtuntia eikä

siis myöskään minkäänlaisia tuloja. Vaikka itsareita (selfieitä) harrastavan pääministerimme A. Stubbin mielestä kaikki työ on arvokasta, on syytä kyseenalaistaa työpaikka, joka ei takaa yhtään mitään, eikä anna työntekijälle minkäänlaisia mahdollisuuksia suunnitella omaa elämäänsä. Työnantajille tämän tyyppinen pätkätyö tuntuu sopivan, koska he niin lämpimästi niitä kannattavat. Myös oma yrityksemme Posti Group syyllystyy vähäisessä määrin kyseisiin työsopimuksiin.

Koska kuka tahansa meistä, meidän lapsistamme tai muista läheisistä voi joutua 0-sopimuksen uhriksi tulee meidän osaston jäsenten allekirjoittaa tämä kansalaisaloite ja suosittelua sitä kaikille tutuille.

Aloitteen allekirjoittaminen on helppoa; perinteisiä paperisia varmasti tulee näkymään keväänmittaan tai semmoisen voi itse tulostaa osoitteesta <http://operaativakiduumi.fi/materiaalipankki/>

Ja tietysti mehän elämme nykyaikaa ja voimme käydä sähköisesti allekirjoittamassa aloitteen <https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/1065> <https://www.kansalaisaloite.fi/fi/aloite/1065>

Raumalla rauhallisesti Ay-väen Rauhanpäivillä

Suomen Rauhanpuolustajat - Fredskämparna i Finland ry on vuonna 1949 perustettu poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumaton kansalaisjärjestö. Sen tarkoituksena on toimia rauhan, aseriisunnan, suvaitsevaisuuden, ihmisoikeuksien ja maailmanlaajuisen tasa-arvon puolesta. Suomen Rauhanpuolustajat toimii yhdessä muiden suomalaisten rauhanjärjestöjen kanssa, mutta myös erilaisten kansalaisliikkeiden kanssa. Yhteiskunnallinen vaikuttaminen kuuluu myös toimintaan keskustelutilaisuuksia järjestämällä ja liike julkaisee myös kirjallisuutta. Suomen Rauhanpuolustajien mielenosoitukset vetävät myös paljon nuoria mukaan. Toiminnan syvällisempi vaikutus kulkee tieteelliseen tutkimuksen kautta, eikä vieraita ole maamme ulko- ja puolustuspolitiikan tai yhteiskuntapolitiikan linjaukset. Toisin sanoen kaikki, mikä vaatii rauhan edistämistä, siihen Suomen Rauhanpuolustajat helposti puuttuvat. Tapahtumia järjestetään ympäri maata, tänä vuonna Ay-väen rauhanpäivät järjestettiin Raumalla 17.-18.2015.

Rauman kaupunginjohtaja Kari Koski tervehti Rauhanpäiviin osallistujia sanomalla, että rauhanedistäminen on sitä, että kaikkiin rauhan vastaisiin epäkohtiin puututaan. Epäasiallinen kohtelu, vainoaminen, hyväksikäyttö tai syrji-

minen, ne ovat kaikki rauhantoiminnan vastaisia. Rauha ei ole vain sodan vastakohta, se on tasapuolista mahdollisuuksien ja oikeuksien toteutumista.

Lauantain ohjelmassa luotsattiin aiheita ”SOTE – Mikä muuttuu, kuka maksaa”. Paneelikeskustelussa asiaa lähestyivät moni-ilmeinen puhujakaarti (Teija Asara-Laaksonen/ JHL:n toimialajohtaja, Riitta Työläjärvi/ STTK:n sosiaali- ja terveystieteiden asiantuntija, Marja-Leena Alho/ Rauman aluesairaalan johtava ylilääkäri, Kristiina Salonen/ Kansanedustaja SDP). Terveyspalvelujen sisältöä ja saatavuutta,

työntekijöiden jaksamista ja kansalaisten hoitoon pääsyä pui-
tiin käsitteinä, joista kaikki ovat tärkeitä eri näkökulmista
katsottuna. Kaikkein parasta olisi, jos kaikilla olisi yhtäläiset
mahdollisuudet hyvään hoitoon, juuri sellaiseen jota tapaus-
kohtaisesti tarvitsevat asuinpaikasta riippumatta. Konkreetti-
sina tavoitteina voidaan pitää vakuutusyhtiöiden, asiakkaan
ja palveluntarjoajan sujuvaa yhteistoimintaa, sairauspoissaol-
on lyhentymistä, hoitoon pääsyn helpottumista jonottamatta
ja kuntoutusennusteen paranemista. Kilpailuttamisen lisää-
minen voi aiheuttaa palveluiden pirstoutumista, mutta kus-
tannuskysymys voi lopulta olla kaikkein haastavin ratkaista-
va. Suomessa terveystalouden keskittäminen on tähän asti
ollut avainasemassa. Eduskunta päättää laista maaliskuussa
2015.

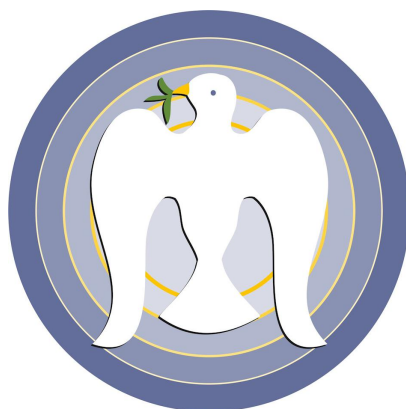

Teemaseminaarissa käsiteltiin aihetta ”Uhkaako Ukrainan
kriisi Suomen turvallisuutta? Asiantuntijana taustoja ja tilan-
netta avasi Markku Kangaspuro, Aleksanteri-instituutin tut-
kimusjohtaja. Ukrainan sisällä on kuohunut jo pitkään ja sen
sisällä tapahtuvaan idän ja lännen valtataisteluun liittyy myös
ulkopuolisia tahoja, Venäjä vain yhtenä niistä. Neuvostoliitto
hajotettiin hätäisesti, josta näkyvä esimerkki on Krimin tilan-
ne. Ukrainassa itsenäisyydestä pidetään kaikin keinoin kiin-

ni, Venäjälle kysymys on sotilaspolitiikasta, Ukrainan kautta
sotilastukikohta Mustameren kautta etelään on saatava takai-
sin haltuun. Natoon hakeutuminen olisi kynnyskysymys, jol-
loin Kaliningradin kaistale olisi Venäjän ainoa todellinen
yhteys länteen. Koiviston satama-alue ei paljon auta, varsin-
kaan jos itämeri on Naton vaikutusalue. Sota on kallista ja
jälleenrakennuskin maksaa. Ukraina on konkurssissa. Julki-
nen sektori kaatumassa, koska palkkoja ei makseta, ihmiset
on jätetty heitteille. EU:n apua tarvitaan ja kun Suomi on
liittoutunut EU:n kanssa, olemme Venäjää vastaan. Venäjä ja
länsi ovat ts. entistä varmemmin napit vastakkain. Nykyiset
Putinin syrjäyttämispuheet eivät vastaa siihen, miksi talous-
pakotteet laadittiin. Talouspakotteiden ansiosta Venäjälle
virtaa nyt elintarvikkeita ihan uusista lähteistä. eli näitä Ve-
näjän viennistä menetettyjä rahoja ei tulla koskaan saamaan
takaisin. Mutta uhkaako Ukrainan kriisi Suomen turvalli-
suutta? Ei suoranaisesti, Ukraina ei uhkaa Suomea, vaan
korkeintaan Venäjä. Tilanteen kärjistyminen voi aiheuttaa
sen, että Venäjällä on tulossa sellainen viholliskuvan luomi-
saika, jossa ulkopuolisia aletaan syyttää maan valuuttaongel-
mista, talousongelmista, poliittisista pirstaloitumisista ja se-
kasorrosta.

Sunnuntaina aiheena oli ”Israelin ja Palestiinan konfliktin
juuret ja nykypäivä”. Se tarina alkoi todella kauan sitten ja
matkalla tähän päivään on vain menetetty viattomia ihmis-
henkiä ilman toivoa todellisista rauhan alkeistakaan. Niin
kauan kuin aito rauhantahto osapuolilta puuttuu, niin kauan
toinen esittää mielipuolisia ehtoja rauhalle ja toinen maksaa
kaiken takaisin miten vain voi. Emme voi kuin hankaloittaa
konfliktialueelle aseiden toimitusta tai niiden rahoitusta ja
toivoa ihmettä. Yksi konsti on Israelin alueella tuotettujen
tuotteiden boikotointi. Toisena aiheena kuultiin vielä ”EU:n
ja USA:n välinen vapaa-kauppasopimus TTIP – uhka vai
mahdollisuus?” Itse en ollut tähän aiheeseen törmännyt ai-
emmin, mutta suhtaudun nyt asiaan vakavasti. Uskallatko ot-
taa asiasta selvää? Kaikkein parhaiten siitä saa tietoa tutustu-
malla itse osoitteessa: <http://www.vapaakauppa.fi/>

Helena Aarnio
Tasa-arvovastaava

Postin todellisuus näkyy uudessa logossa

Kukkia pöytään, Posti on taas Posti! Perinteinen nimi otettiin uudelleen käyttöön vuodenvaihteessa. Muutaman vuoden Itella-seikkailu on onneksi historiaa.

Kummallinen ja mitään sanomaton "Itella" valikoitui konsernin nimeksi 2007. Tuolloin firma perusti pari kälyistä haarakonttoria pitkin poikin naapurimaita, ja tämä "kansainvälistyminen" vaati sitten sen, että nimikin piti muuttua.

Ehkä silloinen konsernijohtaja Jukka Alho ajatteli, että eurooppalaiset eivät osaa lausua posti-sanaa. Että otetaan nimeksi tällainen veikeä Itella, valloitetaan Italia ja muu Eurooppa siinä sivussa. Mistä näistä tietää. Nykyinen toimitusjohtaja Heikki Malinen on työskennellyt pitkään Yhdysvalloissa. Koppavalta kartanoherralta vaikuttaneen Alhon jälkeen Malinen tuntuu aidosti sympaattiselta äijältä. Sellainen pohjoismaisen hyvinvointiyhteiskunnan muokkaama kevyt-versio talouden rautaiset lait sisäistäneistä amerikkalaisista yritysjohtajista.

Hessu ymmärtää kyllä, että mikäli maailman johtavan markkinatalousmaan postilaitoksen nimeen mahtuu posti-sana (United States Postal Service), niin miksei pienen Suomenkin. Erojakin maiden välillä on. Toisin kuin USA:ssa, Suomen postin nimessä ei palvelusta mainita sanallakaan.

Silti, tähän asti kaikki hyvin.

Posti-nimen käyttöönoton myötä myös firman logo uudistettiin. "Postin tarkoitus näkyy uudessa logossamme", pääkonttorissa riemuuttiin. Pasillin brändityöryhmä tutki Posti-logon suurennuslasin kanssa. Halusimme selvittää, saatiinko sitä mitä luvattiin.

Huonoja uutisia, ei saatu. Postin tarkoitus ei näy logossa, siinä näkyy todellisuus, eikä se ole ruusuinen. Karu totuus paljastuu, kun uutta logoa tutkii kohta kohdalta. Pääkonttorin tarjoaman version takaa paljastuu Postin karu nykytila ja tulevaisuus:

Alla olevat "viralliset totuudet" on poimittu tammikuussa ilmestyneestä Me postilaiset –henkilöstölehdessä (1/2015).

Näin kirjoittaa virallinen totuus: I-kirjaimen paketti ilmentää asiakkaille lunastettavaa lupausta.

Todellisuus: Ei muuten ilmennä. Kun katsoo tarkemmin, huomaa paketin katkenneen keskeltä kahtia. Lunasta ja lupaa siinä sitten. Syynä paketin katkeamiseen on todennäköisesti kiireestä johtuva kovakourainen käsittely. Kiire taas johtuu siitä, että porukkaa pistetään jatkuvasti pihalle. Kun yhdet yt-neuvottelut on saatu päätökseen, alkaa kulman takana uudet. Sydämellistä palvelua pitäisi tarjota, mutta sydän vuotaa verta, kun kollegoille jaellaan lähtöpasseja.

Näin kirjoittaa virallinen totuus: Vauhtia kuvaava viiva logomme keskellä kertoo, miten sujuvoitamme arkea ja teemme kaiken helpoksi ja nopeaksi ja aina luotettavasti.

Todellisuus: Kuulkaas nyt, mainoslauseiden sorvaajat. Tällaisina synkkinä aikoina ihminen kyllä kaipaa arkeensa hurttia huumoria, mutta rajansa kaikella. Pasillin brändityöryhmän tutkimuksissa paljastui, että viiva kyllä kuvaa kahtakin asiaa, mutta vauhdin kanssa sillä ei ole mitään tekemistä. Ensimmäisen teorian mukaan viiva logon keskellä on vesiraja. Puolet puljasta on siis upoksissa, ja sukellus jatkuu. Viivaa voi tulkita myös siten, että monet asiakkaat ovat jo vetäneet punakynällä viivan postin nimen yli. Paperikirjeitä ei lähetä enää kukaan, paria poikkeusta lukuun ottamatta. Sama koskee sanomalehtien jakelua. Volyymikehityksen trendi on laskeva, kuten asia hienosti muotoillaan.

Näin kirjoittaa virallinen totuus: Piste I:n päällä on oranssi rusettimme, joka kertoo sydämellisestä, ystävällisestä ja hymyilevästä palvelustamme.

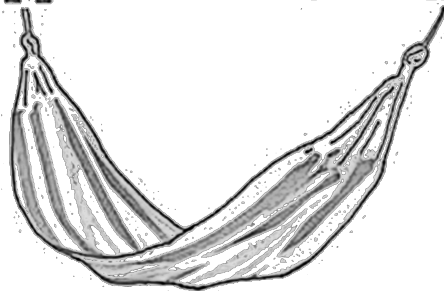
Todellisuus: Kysymys ei ole rusetista, vaan umpisolmusta! Ja solmu on niin tiukka, että sitä ei postilaisten sormilla avata. Eikä siinä vielä kaikki. Jos narun yrittää avata katkaisemalla, niin kokonaisuus leviää käsiin kuin Malisen eväät.

Postin todellisuutta ja tulevaisuutta kuvaavan lopullisen, karmaisevan ja paljastavimman totuuden kertoo logon t-kirjain. Katsokaapa tarkemmin. Kyllä, sehän on risti. Tarkemmin sanottuna hautaristi. Mistä se kertoo, sitä Pasilli ei uskalla edes arvailla.

Olisiko uuteen logoon sittenkin pitänyt kaivaa historiasta se vanha kunnan torvi. Tai torvet. Ne olisivat kuvanneet nykymenoä parhaiten.

Jukka Kaunonen

Riippumaton Tarkkailija

Minä olen Jaska Jokunen

Ranskan taannaisen terroritempauksen jälkeen lähes jokaisella on ollut mielipide (oma tai jonkun muun) sananvapaudesta ja sen tilasta. Sananvapaus nostetaan esille käsitteenä yleensä kun se on uhattuna, pääosin kielletty, tai sitä jonkin tahon mielestä käytetään väärin. Viimeksi mainitun kohdan kautta päästään tietenkin tarkastelemaan myös kahta edellistä.

Aloittaessani koulunkäynnin 60-luvulla, niin oppikirjat, sanomalehdet, kuin suomalaiset yleensäkin puhuivat reippaasti neekereistä, intiaaneista ja eskimoista. Muistan elävästi jutun silloin vielä nimellä Cassius Clay otelleesta Alista, joka Hesarin mukaan uhoi ”olevansa suurin ja kaunein”. Mihin lehti hiukan happamasti lisäsi kaneetiksi, että ”- neekeriksi”.

Sittemmin oma ikäluokkani, vanhemmista nyt puhumattakaan, huomasi joutuvansa siistimään ja muuttamaan puheparttaan ainakin n-sanan kohdalla. Jenkkilässä nimitys on tällä hetkellä ”afrikkalais-amerikkalainen”, Suomessa ”afrikkalaistaustainen” lienee käytetyin, vaikka alkuperämaa yleensä mieluummin mainitaan. Ihonvärin tai etnisen statuksen mainitsemista vältellään leimaamissyistä. Tämä on jossain määrin johtanut naurettavuuksiin, kun esimerkiksi etsitään rikoksesta epäiltyä.

Ainakin Suomessa eskimot ja intiaanit poliittisen painoarvonsa ja kevyen pr-toimintansa takia ovat saaneet tyytyä vanhoihin nimiinsä, vaikka muualla heitä kutsutaan yleisesti ”inuiiteiksi” ja ”alkuperäis-amerikkalaisiksi”.

Vaikuttaisi siltä että sananvapauden väärinkäytöstä puhuvat, ja siitä kiivaasti mestaroivat, ovat niitä jotka mielusti pitäisivät sen tiukasti talutushihnassa. Kuka löytää puolueen, aatteen tai uskonnon, joka ei ainakin joskus itkisi median epäoikeudenmukaisuutta? Puheet infokratiasta, milloin pienryhmien, milloin vallassa olevien mielistelystä, ovat arkipäivää.

Useimmat tietävät Hannu Salaman kohtalon tämän julkaistua Juhannustanssit, vaikka juttu täytti hiljattain tasan puoli vuosisataa. Pykälät, joilla hänet tuomittiin jumalanpilkasta, ovat edelleen voimassa. Osa kristillisistä vaikuttajista, jotka tekivät kantelun, varmaan pitäisi miehen vieläkin lukkojen takana. Aina-kaan Suomessa me emme totisesti ole vielä ”Charlie”.

Sananvapauteen kuuluu, tai sen periaatteiden kunnioittamiseen pitäisi kuulua, väittelyn pysyminen sanankäytön asteella. Eli esimerkiksi rasistiseen herjaukseen tulee vastata älyllisesti (mikä yleensä onkin sen vastakohta). Mielestäni sivistynyt, länsimainen debatti ei saisi muuttua otsaanlyöntikilpailuksi pahimmastakaan vihapuheesta. ”Ei haukku haavaa tee” on hyvä ohjenuora.

Elokuva: Alan J. Pakula: Presidentin miehet (1976), kirja: Astrid Lindgren: Peppi Pitkätossu Etelämerellä (1948, vanhempi suomennos).

Henkilöä väkevämpää

Siitä kun join alkoholia on lähes kahdeksan vuotta, mutta siitä kun nautin alkoholia on jo aika lailla kauemmin.

Tässä kohtaa kaikkien, jotka vihaavat juttuja, joissa on opetus esillä tai salakavalasti kätkeytynä, kannattaa skipata ainakin tämä osa pakinasta.

Oikeastaan homma alkoi paeta käsistä jo yli kaksikymmentä vuotta sitten, kun rupesin diggaillemaan ajatusta, että lähikapakka on oiva olohuone. Ei tarvitse siivotakaan niin paljon. Legendat vielä silloin elävän ja hengittävän Peltsi Pellonpään postin jättämisestä Eliten nurkkapöytään alkoivat tuntua realistisilta. Meitä oli pian sellainen tiivis kööri suunnilleen saman ikäisiä ja -henkisiä vielä nuorehkoja aikuisia, joilla ei tuntunut jutut loppuvan ikinä kesken. Ainakin sillä hetkellä elo tuntui siedettävän kevyeltä. Tupakkia polteltiin ja kiroiltiin. Aika kului kuin siivillä pienessä ja välillä isommassakin hönössä. Valitettavasti aika ei ollut ainoa, joka kului tavallista nopeammin; Pellonpää teki lopullisen osoitteenmuutoksen, Juice Leskisen maksa teki omistajastaan valepukin, ja hyvä ystäväni sai aivoinfarktin. Muitakin oli joilla homma läikkyi sinne ja tänne, tupakkakin alkoi yskittää.

Aluksi yritin torjua hauskuuden sivuvaikutuksia aloittamalla kuntoilun muutaman väli vuoden jälkeen. Ehkäpä hyvät elämäntavat antaisivat mahdollisuuden pitää vielä hetken nuo huonot, mutta ah, niin koukuttavat ajanvietteet.

Tupakka tippui ensimmäisenä. Valtiovalta viisaudessaan teki polttamisesta niin vaivalloista, että sallittuun paikkaan hakeutuminen oli jo itsessään urheilua. Ja kuten mainitsin, se alkoi yskittämään. Aina. Myös kun ei polttanut, ja kun yritti nukkua. Niinpä se tapa sai mennä kuin viimeinen susi poronhoitoalueelta.

Nyt kun savuke ei enää vaatinut huomiota, niin saatoin tarttua tuoppiin molemmin käsin. Ja kyllä minä tartuinkin! Siirtyminen nelosoluesta kolmoseen ei juuri juhliä kirkastanut, mutta hetken aikaa saattoi höpöttää itselleen, että kaikki oli taas hanskassa. Minähän urheilin säännöllisesti! Melkein yhtä säännöllisesti kuin dokasin!!

Kun oma puolivuosisataani alkoi täytyä, alkoi myös vasen olkapääni ilmoitella että parasta ennen-päiväys oli yhä kauempana takana päin. Puolitoista vuotta asiasta jankutettuani työpaikkalääkärille, sain viimein lähetteen ortopedille ja sitä kautta treffit leikkuulaudalle. Noin kolme kuukautta ennen operaatiota (joka oli sijoitettu 50-vuotispäiväkseni!), päätin jonkun pikkusyyntä varjolla pitää pienen paussin läträämisessä, ja kun se sujui ällistykseni ilman tuskia, jatkoin sitä aina hiukan eteenpäin, kunnes jäljellä olevat aivosolut sanoivat, että entäs jos lopetettaisiin kokonaan, mitä? Mutta sitten muut sisäelimet ryhdistäytyivät, ja inttivät että tämä on ainoastaan pitkäkö tauko, että tiedät! Joten lupasin palata asiaan eläkkeellä.

Noin vuosi meni ennenkuin aloin huomata muutkin seuraukset, kuin etten enää juuri koskaan tavannut kavereitani. Uni alkoi tulla silmään suunnilleen heti kun niiden ylle veti luomet, paino alkoi väijäämättä olla lähellä ihanteellista, ja viikonloppuisin aikaa löytyi muullekin, kun ei enää tarvinnut keskittyä

humaltumiseen ja siitä toipumiseen.

En minä väitä että dokaamattomuus on vastaus kaikkiin elämän pikku ongelmiin. Luulen esimerkiksi että eräs duunikaverini takavuosilta, joka ei juonut, ei polttanut, eikä harrastanut villiä seksiä, ikävystyi kuoliaaksi. Tasapainon löytäminen on vaikeaa, ja monille absolutismi voi sittenkin antaa enemmän kuin bileet jotka päättyvät kuoppasellaisiin.

Saatan ottaa siis tuopillisen, kun pääsen eläkkeelle. Tai sitten en.

Elokuva: Barbet Schroeder: Barfly (1987), kirja: Lewis Carroll: Liisa Ihmemaassa (1865)

Hitlerin päiväkirjat

Minä pidän historiasta, niin keksitystä kuin todeksi vannotusta. Myös tulevaisuuteen sijoittuva tarinointi on sitä, vaikka siihen voikin lisätä etuliitteen spekulatiivinen. Scifi-mestari Robert Heinlein nimittikin omaa tuotantoaan yhteisnimellä Future History.

Monet suomalaiset ovat uutisfriikkejä, mutta myös muistelmien ja historiankirjojen ahmijoita. Sadan- tai tuhannen vuoden takaisia uutisia voikin lukea hieman levollisemmin kuin edellisen päivän irtisanomis- ja yt-pommeja.

Kun tiedetään kuinka paljon epäselvyyksiä ja arvoituksia löytyy jo viimeisen sadan vuoden ajalta, niin kuinka historiaan sitten voi luottaa? Päivän kohu-uutisetkin kumotaan usein seuraavina päivinä moneen kertaan, ja vanha sanonta että(minkä tahansa) sodan ensimmäinen uhri on totuus, on pitänyt kutinsa näihin päiviin. Eivätkä kaikki salaliittoteoriat ole vainoharhoista syntyneitä. Monen firman intressi ja taloussuunnitelmien olennainen osa on pitää suut supussa niin pitkään kuin mahdollista, pitäen kuluttajia ja kansalaisia omina koe-eläiminään. Tutkiva journalismi on, satunnaisista harhalaukauksistaan huolimatta, tavallisen kunnan kansalaisen paras tuki ja turva.

Minä pidän siis historiasta, ja varsinkin hyvin keksityt tarinat ovat mieleeni. Aikanaan löysin itse kirjastosta C.S.Lewisin Narnia-kirjat, jotka avasivat silmäni tarinoiden rajattomuudelle. Mutta varsinaisesti maailmani räjähti serkkuni vinkatessa minulle Tolkienin Sormusten herrasta(oikeastaan suomennoksen nimi on Taru sormusten herrasta, mutta olen aina pitänyt sitä hiukan alentuvan osoittelevana myyntinimenä. Ettei kuluttaja vaan luulisi sitä Auervaaran elämäkerraksi, mitä?).

Muutamaa vuotta vanhempi serkkuni aloitti lobbauksensa kertomalla aluksi yksittäisiä kohtauksia ja sitten tarinoita kirjasta(tiilikiven kokoinen, englanninkielinen pokkari), kunnes päässäni alkoi keittää. Juuri käännetytynä nuorukaisena murehdin silloista englannin kapeaa hallintaani, mutta hyvin informoitu sukulaiseni(tuolloin ei ollut mitään internettiin verrattavia lähteitä)tiesi kertoi, että kääntäjä ja kirjailija Eila Pennanen olisi, lähinnä omaksi ilokseen, kääntämässä teosta suomeksi. Mutta sen julkaisu oli vielä hyvin epävarmaa. Johon totesin että ”Aaaarghh!”.

Serkkuni sitten kaikessa ystävällisyydessään, ilmei-

sesti päättäen tukahduttaa liekkejä valamalla niiden päälle bensaa, lahjoitti minulle yhden lähes loppuun luetun kappaleen, ja minä hyökkäsin sen kimppuun sanakirjan kera. Hän myös nauroi itsensä lähes tärviölle, kun ehdotin sanan "hobbit" käännökseksi "harrastelijaa". Eikä uskonut, kun sanoin laskeneeni leikkiä.

Mutta kustannusmaailma ja ehkä ajankohtakin tulivat avukseni, ja ensimmäinen osa ilmestyi pian sen jälkeen, kun yritykseni loikata Keski-Maahan ummikkona olivat vasta aluillaan. Toki julkaisuvälin ollessa noin vuoden, painin toista osaa niin pitkälle että muutamat ensiosan täpärät tilanteet saivat jonkunlaisen ratkaisunsa. Samalla englannin osaamiseni nousi aivan uudelle tasolle, seikka josta olen tyytyväinen vielä tänäkin päivänä.

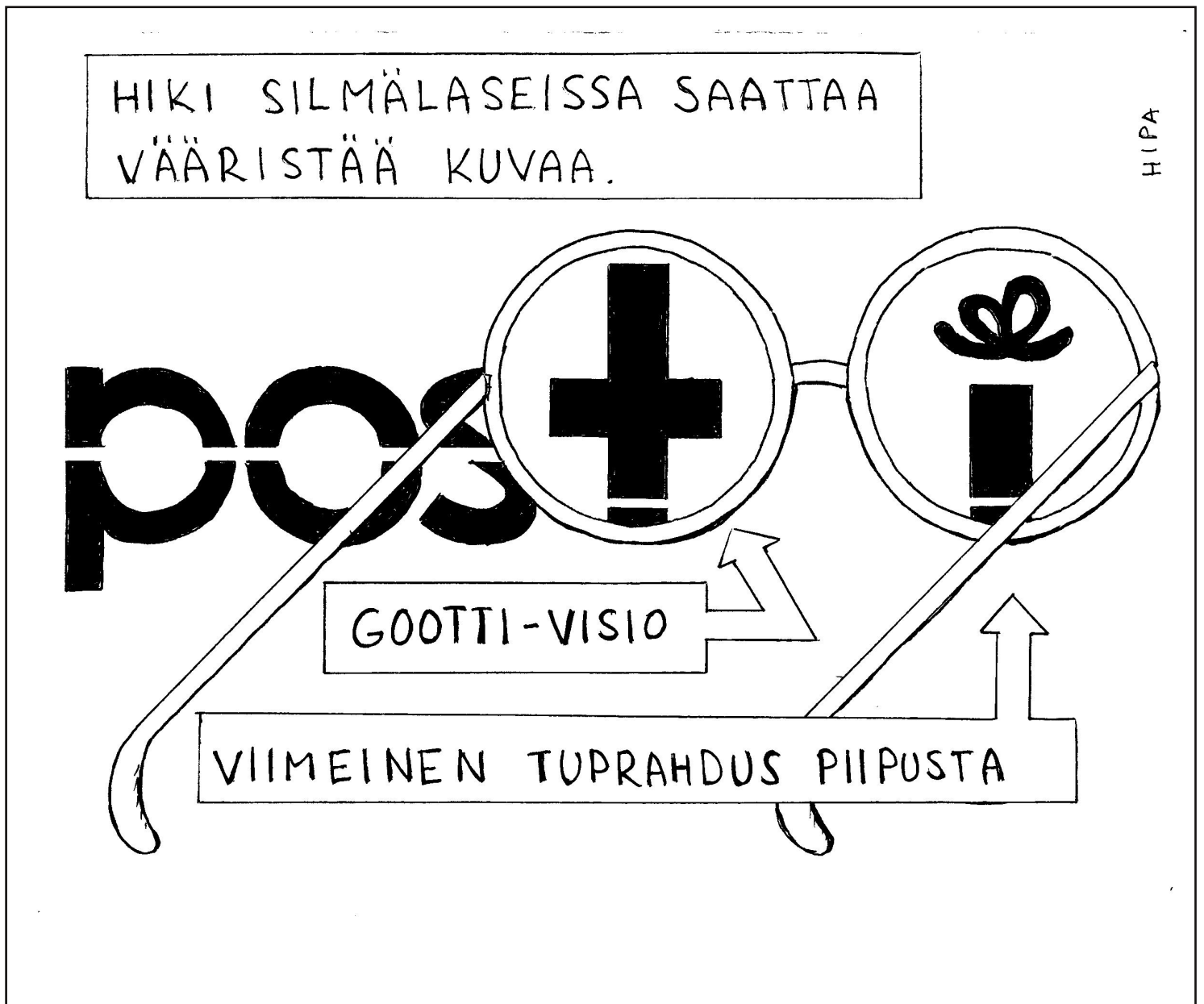
Samoilta 70-luvun vuosilta on myös muistikuva perhetutusta joka, huomattuaan minut innokkaaksi lukijaksi, kertoi kahlanneensa eräänä kesänä läpi Grimbergin Kansojen historian. Ja kun se 80-luvulla sitten alkoi ilmestyä uutena laitoksena, minä köyhä postilainen sijoitin siihen vähän viihderahojani. Enkä ole katunut hiventäkään. Kyllä on vetävää historian pläräystä, vaikka

Aasialla ei ilmeisesti ollut historiaa juuri lainkaan ja Ruotsi oli maailman napa enemmän kuin olisi uskonut. Mutta ne ovat vain kauneuspilkkuja tässä eepisen oloisessa sarjassa.

Vielä kerran: Minä pidän historiasta, niin tarinoista kuin uutisten nimellä kulkevista. Mutta mielestäni kuitenkin fantasiat ovat rehellisempiä ja usein "todempia" kuin monet historiaksi ja faktoiksi esitetyt julkaisut. Kirjailijat kun eivät yleensä väitä romaaneistetaan muuta, kuin että osa niistä voisi tapahtua. Silti parhaiden fantasioiden sisäinen loogisuus ja integriteetti saavat monet kohudokumentit vaikuttamaan lähipubissa kerrotuilta kalajutuilta.

Elokuva: Quentin Tarantino: Inglourious Basterds (2009), kirja: Tove Jansson: Muumipapan urotyöt (1950)

Ensi kerralla varmaan kevät on jo päällä, ja maalla uudenihkeä hallitus. Voikaa hyvin ja pitäkää villasukkia, toivoo R.T.

Otteita tavoite- ja kehityskeskusteluista

1.

-Tervetuloa henkilönnumero 7422 tähän vuotuiseseen rupattelu-tuokioomme. Tittelit sikseen. Minä olen esimies Tauno Pönnäkkä. Kerrotko nyt ihan omin sanoin.....Aulis...

-Sinikka.

-Sinikka, että miltä sinusta nyt tuntuu?

- Pahalta.

- No hyvä. Tai siis ei niinkään. Tuota tuota. Minä olen tässä vähän luonnostellut, että sinä kun Sinikka istut vähän kuin sellainen tatti siellä pienessä manuaalilajittelussa, nurkassa pientä Helsinkiä heittelet, niin oletko huomannut että se varsinainen lajittelutoiminta on muuttanut sinne perähuoneeseen? Siis niinkuin kolmisen viikkoa sitten.

- En.

- No tuota ... älä huoli. Muutat sinne vaikka tässä alkuviikolla.

- Jaa.

- Meillähän kiinnitetään nykyään paljon huomiota kaikenlaiseen työnkiertoon ja työnhyvinvointiin. Ajattelin kun sinullakin on jo 46-vuotta manuaalilajittelua takana ja sairaslomiamkin on varsin paljon että jos jotkin muutkin työt kiinnostaisivat sinua? Esim espoon lajittelu...

- Eeee...

-Ai niin se revähtymä.

- AaaaaaAAAA...

- Mikäs nyt?

- Rintaan pistää.

- Hertti jee. Otetaan ihan rauhallisesti. Tuota jos unohdetaan se työnkierto ja tuota tuota.....öööö.....ota tästä vähän vetä...jos se helpottaa...

- Aiiiiiii!

- Mitäs nyt?

- Ranne....

- Voi taivas. Sehän meni ihan siniseksi. Sullahan on tää ranne ihan lerppana. Pitele sitä ihan vaan rentona siinä sylissä noin....ootas kun minä vähän autan...

- Eeeeeei!!!! Yyyyyööökkkk...

- Huh huh. Noinko on paha olo. Minä siivoan. Jos menet pitkäksesi. Minä kannattelen sinua. Ei mitään hätää.

- Kops!

- No nyt irtos pää. Voi taivaan talikynttilät sentään! Koistinen! Koistinen! Tuus tänne vähän....

2.

- Tervetuloa Sinikka....

- Aulis.

-.....Aulis...tähän take-keskusteluun. Mitäs me titteleillä. Sanoipas suoraan kun sinä olet minun mielestä ihan kehityskel-

poinen kaveri, että haluisitkos vaikka jotain haastavampia tehtäviä?

- Kyllä. Tahdon, että minut lennätetään sukkulalla stratosfääriin että voin perustaa sinne oman logistisen tarkkailuaseman.

- Ajattelin kyllä noita konehomm...

- Voisin tarkkailla sieltä käsin planeettamme elektro-magneettisia säteilyvirtauksia ja tehdä niistä logistisia mallinnuksia. Eniten minua kiinnostaa pimeän aineen ja Higgsin hiukkasten käyttäminen tavaravirtojen simuloinnissa. Siis lyhyellä aikavälillä. Pidemmällä perspektiivillä oikeastaan intohimoni on sukien virkkaaminen.

- Aivan. Tuota pienellä koneella...

- Tavallaan se on mielenkiintoista, miten 3d tulosteiden hyödynnettävyys myös ihmiskloonauksessa vie vääjäämättä tilanteeseen, missä objektin, tässä tapauksessa ihmisen, tietoisuuden hallinta kulttuuris-filologisiksi meemeiksi ja synapsien stimulointi vie vääjäämättä verkkokaupan näivettymiseen, mikäli emme pysty vaikuttamaan myös dataverkon syvärakenteisiin.

- Aaa...aivan. No järkkärin hommat varm....

- Ajattele nyt. Ethän sinä voi ostaa mitään kun sinä olet se itse.

- Niin. Mielenkiintoista...

- Siis professori Coubert oli ihan oikeassa. Ainakin osittain. Kaikki viestintähän on itseasiassa kaskelottien suhinaa, jos sen oikein aattelee.

- Että niinku?

- Näkemiin.

3.

- Tervetuloa Aulis....Sinikka...
- Tero.
- Tero tähän vuotuisen take-keskusteluun.
- Haista ite.
- Laiskahan sä oot, mutta...
- Riistäjä.
- Retku. Jonninjoutava tuotannon tulppa.
- Pyrkyri, imbesilli, aivopesty pökölö.
- Vätys, ruikuttava rahareikä, alkoholisoitunut työnvieroksuja.

- Verenimijä. Luonnehäiriöinen, kommunikaatorajoitteinen rotannahka.
- Uivelo.
- Nysämuna.
- Saamaton vapaamatkustaja.
- Geelitukka.
- Ok. Eiköhän tää ollut taas tässä. Lähetääkö illalla kaljoille?
- No mikä ettei. Lainaanko pari kymppiä?
- Voin mä lainata. Pub Porstua? Kulmapöytä.
- Ok. Terse.
- Terse.

J. Lehmusvaara

Pau:n Pasilan osaston vuosikokous 2015

KOKOUSKUTSU

Pau: n Pasilan osaston vuosikokoukseen

Aika: Lauantaina 28.2.2015 klo.14.00

Paikka: Original Sokos Hotel Vantaa Tikkurila
Hertaksentie 2
01300 Vantaa

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset vuosikokousasiat

- ❖ tili- ja toimintakertomukset 2014
- ❖ toimintasuunnitelma 2015
- ❖ talousarvio 2015
- ❖ ammattiosaston puheenjohtajan ja toimikunnan valinta
- ❖ ansiomerkkien jako
- ❖ PAU: n puheenvuoro liiton lakimies likka Avela

Kokouksen alussa n.klo. 14.15 tunnelmaa kohottaa
Taikuri Marcus Alexander alias Markus Hyytiä
Ravinto lataikuuden Suomen mestari 2012

Eläkeläiset kokoontuvat Mestareissa klo. 13.00- 14.00

Kokouksen jälkeen päivällinen/ruokajuoma Ravintola Tulisuu-delmassa.

Jäsenyys tarkastetaan, joten tule ajoissa paikalle. (tarkastus päättyy klo.14.00)

Ota jäsenkortti mukaan (parkkimaksun hoitaa ammattiosasto)

Pasila 20.1.2015

Jari Pellikka
puheenjohtaja

Isto Kuusisto
sihteeri

Ehdokkaat osaston puheenjohtajaksi ja toimikuntaan

Toimikuntaan valitaan äänestyksessä 8 jäsentä ja 4 varajäsentä. Lopullinen ehdokasasettelu tapahtuu vuosikokouksessa. Eli ehdokkaaksi voi ilmoittautua myös paikan päällä.

Ehdolla puheenjohtajaksi:

Jari Pellikka. Osaston puheenjohtaja. Pääluottamus mies. Liitohallituksen jäsen.

Olen ehdokkaana osaston puheenjohtajaksi seuraavalle kaudelle.

Työtä tehdään edelleen täysillä ja neljä puheenjohtaja kautta on takana.

Tule vuosikokoukseen päättämään valinnoista ja nauttimaan mukavasta seurasta.

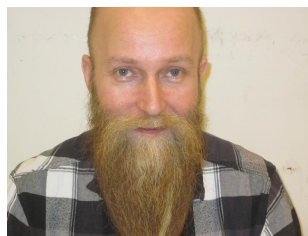
Ehdokkaat Pasilan osaston toimikuntaan kaudelle 2015-2016

Helena Aarnio. Loke, toimikunnan jäsen, opintosihteeri.
"Kaikesta ei tarvitse tykätä, eikä aina tuntee omakseen. Ihminen toki oppii mitä tahansa, kun vain haluaa. Mutta kaikki minkä ottaa tehtäväkseen, siitä on selvittävä kunnialla."

Aleksi Andersson. loke, varaluottamusmies

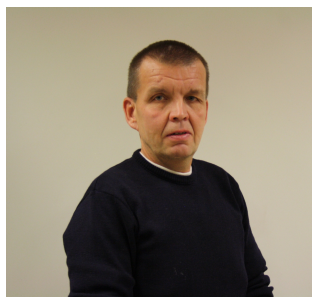

Tom Englund. Pok.
"Olen kavereiden kesken Tomppa. Olin aikoinani ulkin palveluksessa, josta siirryin pokkiin erityispalveluihin. Nykyään toimin susimiehenä. Olin aikoinani ulkin palveluksessa, josta siirryin pokkiin erityispalveluihin. Nykyään toimin susimiehenä. Olen ehdokkaana ensi kertaa. Toi-

Jari Havunen. Pok.

"Olen Jari- tavallinen työtä tekevä postilainen.
Minä toimin luottamusmiehenä vastaanoton iltavuorossa ja hipanerpan toiminoissa. Olen ollut myös aikaisemmin työsuojeluasiamiehenä samoilla alueilla. Nyt olen lähtenyt ehdokkaaksi toimikuntaan. sillä minulla on sellainen näkemys että siellä tarvitaan osaavaa miestä. Koska osaan visioida meidän postilaisten tarpeita tälle tulevalle vuodelle. Ja samalla saadaan vastaanoton näkökulmia hyödynnetyksi tulevaan kauteen. Tulkaa kaikki suurella joukolla vuosikokoukseen ja antakaa äänenne kuulua. Samalla näette tuttuja vuosien takaa ja eläköityneet ystävämme... Ehdokkaanne Jari Havunen- sir havu."

Pekka Herranen. Pok. Luottamusmies.

Pauli Ilvesviita. Pok. Toimikunnan varajäsen.

Timo "Jana" Jantunen. Pääluottamusmies. Logistics.

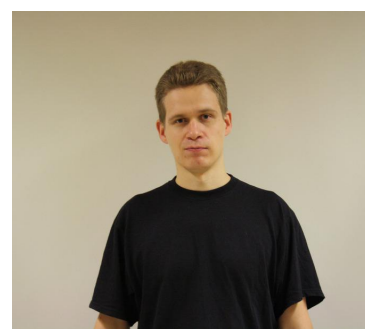
Jouni Kaiponen. Loke. työsuojeluvaltuutettu, toimikunnan jäsen

Maarit Kuikka. Pok. työsuojeluasiamies

Isto Kuusisto. Loke. Pääluottamusmiesloke/ulk. Toimikunnan sihteeri.

Jarno Laamanen. Pok. varaluottamusmies.

Ina Laine. Loke. SMART-sort-operaattori. työhuonekunnan puheenjohtaja

Jarmo Luotonen. loke. luottamusmies.

Jouko Luttinen. Pok. Luottamusmies. toimikunnan varajäsen.

Sami Mäkinen. loke. postityöntekijä.

Niko Palmu. pok. postityöntekijä.

Jukka Pirilä. pok. osaston taloudenhoitaja.

Mikko Poutanen. pok. työsuojelun 1.varavaltuutettu, varaluottamusmies, toimikunnan jäsen

Heli Rantanen. pok. toimikunnan jäsen. varasihteeri

Merja Rauhavuori. pok. luottamusmies/ulk

Toivo Saksala. pok. toimikunnan varapuheenjohtaja. osaston nettisivujen pääoperaattori

Tuula Syrjäläinen. pok. toimikunnan varajäsen. työsuojeluasiamies.

Jaakko Salovaara. loke. varapääluottamusmes loke/ulk.

Leif Salmen. pok. luottamusmies/kotisuora

Pertti Touhonen. pok. varapääluottamusmies. toimikunnan jäsen

PAU: n Pasilan osaston toimintakertomus 2014

Osaston toimikunta

Osaston vuosikokous pidettiin 8.3.2014 Hotelli Vantaalla Tikkurilassa.

Paikalla oli 140 osaston jäsentä. Ammattiosaston puheenjohtajaksi valittiin Jari Pellikka.

Toimikuntaan varsinaisiksi jäseniksi valittiin Toivo Saksala, Isto Kuusisto, Heli Rantanen, Helena Aarnio, Pertti Touhonen, Jouni Kaiponen, Mikko Poutanen ja Riku Pellikka 14.7.2014 saakka. Varajäseniksi valittiin Pauli Ilvesviita, Tomi Toivanen, Jouko Luttinen ja Tuula Syrjäläinen.

Toimikunnan järjestäytymiskokouksessa 13.3.2014 valittiin seuraavat toimihenkilöt:

Varapuheenjohtaja/osaston nettisivut Toivo Saksala

Tiedotus Toivo Saksala, Jari Pellikka

Sihteeri Isto Kuusisto

Varasihteeri Heli Rantanen

Opintosihteeri/tasa-arvovastaava/naisjaosto Helena Aarnio

Tositteidentarkastaja Pertti Touhonen

Tositteidentarkastaja Jouni Kaiponen

Nuorisovastaava Sara Virtanen 30.6.2014 saakka. 1.7 alkaen Tomi Toivanen

Jäsensihteeri Ilkka Silo

Taloudenhoitaja Jukka Pirilä

Luottamusmiesjaoston vetäjät pok. plm. Jari Pellikka, loka plm Isto Kuusisto

Työsuojelujaoston vetäjät pok. tsv Eija Heikkilä, loka tsv Jouni Kaiponen

Kansainvälisen jaoston yhteyshenkilö Jama Mohamed

Loke/ ulk työhuonekunnan yhteyshenkilö Tomi Toivanen

Työtaistelijaosto Isto Kuusisto, Timo Jantunen, Jaakko Salovaara,

Toivo Saksala ja Jari Pellikka

Pasillin päätoimittaja Anne Kettunen 30.6.2014 saakka.1.7 alkaen Jussi Lehmusvaara

Toimituskunta Jouni Kaiponen, Toivo Saksala ja Jari Pellikka

Eläkeläisjaosto Pekka Korhonen

Ammattiosaston edustajat Pau: ssa ja muissa järjestöissä.

Pau: n liittovaltuustossa varsinaisena jäsenenä Eija Heikkilä, varajäsen Isto Kuusisto ja Maarit Kuikka, varajäsen Riina Hyöky. Lisäksi varajäseninä ovat Toivo Saksala, Joonas

Pulkkinen sekä Timo Jantunen.

Pau: n liittohallituksen jäsen Jari Pellikka.

Pau: n käsittelyn ammattivaliokunta Maarit Kuikka ja Jari Pellikka

Pau:n työympäristövaliokunta Eija Heikkilä

Pau: n nuorisovaliokunnan jäsen Mika Heikkinen.

Pau: n työttömyyskassan edustajisto Jari Pellikka.

Pau:n Etelä-Suomen aluejärjestön toimikunta Pertti Touhonen ja kutsuttuna Jari Pellikka

SAK: n pääkaupunkiseudun paikallisjärjestö ry: n hallituksen jäsenenä

Isto Kuusisto ja Toni Luttinen.

Itellan henkilöstörahaston valtuuston varajäsen Jari Pellikka.

Ay- väen rauhantoimikunta Lasse Nevalainen.

HTT Helsinki, Turku, Tampere postikeskusten yhteistyötaapaamiset, johon on osallistunut luottamusmiehet ja työsuojeluhenkilöt.

Yleistä

Yt- neuvottelut ovat olleet arkipäivää koko vuoden ajan. Henkilöstöä on irtisanottu jokaisesta liiketoimintaryhmästä yhteensä yli 1000 henkilöä. Käsittelyn yt- neuvottelut käytiin syksyllä. Valtakunnan tasolla käsittelystä vähennettiin n. 300 työpaikkaa.

Irtisanottuja työntekijöitä oli 30-40 ja määräaikaisten työntekijöiden sopimuksia ei jatkettu.

Postikeskukseen keskitettiin Turun ja ulkomaanpostin kirjeet, sekä lähtölajittelua toimipaikkatasolle kimppu- ja maksituotteissa., lisäksi arvoposti ja hinnoittelupalvelun toiminnot koko valtakunnan tasolla käsitellään Helsingin postikeskuksessa. Mainospostin niputuskoneet on asennettu ja toiminta alkaa maaliskuussa 2015. Kirjeen videokoodaus Filippiineiltä palautettiin pilotin päättymisen jälkeen. Postimäärä kasvoi niin paljon, että lajittelu ei ole onnistunut. Keskittämisen myötä jäämät ovat olleet jokapäiväisiä. Uutta henkilöstöä ei palkattu toiminnan alkaessa lokakuussa. Ulkomaanpostista siirtyi työn mukana n. 30 henkilöä postikeskukseen. Kaiken myllerryksen keskellä työnantajan toiminta ei ollut järjestelmällistä, eikä se ole sitä edelleenkään. Muutokset toteutettiin liian nopealla aikataululla. Projekteja riittää, mutta päätöksiä ja yhteistä toimintaa ei tunnu löytyvän. OCR- avusteinen manu lajitteluhylly on ”loikoillut” lähes toimettomana. Käynnistys vaikeuksia näyttää olevan ja muutama työntekijää on toki päässyt kokeilun makuun. No, Virta- hanke, joka oli se jatkuvan parantamisen malli, on kuopattu muistojen joukkoon. Suurta kaipausta ei kuitenkaan jäänyt, sillä näitä VIRTIA ”hämmentäjiä” oli liikaa ja jokainen vei asioita eri suuntiin.

Valtion omistajaohjauksesta vastaava ministeri Pekka Haavisto vieraili postikeskuksessa keväällä tapaamassa henkilöstöä ja edun-

valvojia. Pau: n puheenjohtaja Esa Vilkuna siirtyi hyvinvointisäätiön asiamieheksi ja hänen pestinsä otti kokenut liittosihteeri Heidi Nieminen. Liiton toimistoon saatiin ns. tuore lakimies kun liikka Avela aloitti tehtävässään lokakuun alussa.

Jäsenhankinta kampanja käynnistyy kevään aikana postikeskuksessa, logistiikkakeskuksessa ja ulkomaantuotannossa Siipitiellä.

Postikeskuksen luottamusmiestä ja heillä kaikilla yhtä lukuun ottamatta myös varamiehet. Hinnottelupalvelun luottamusmies erosi tehtävästä ja hänen alueensa otti haltuun vastaanoton luottamusmies.

Postikeskuksessa on kahdeksan luottamusmiestä ja heillä kaikilla yhtä lukuun ottamatta myös varamiehet. Hinnottelupalvelun luottamusmies erosi tehtävästä ja hänen alueensa otti haltuun vastaanoton luottamusmies.

Luottamusmiehet ovat toimineet esimerkillisesti työpaikoilla. Viikokopalaverit on toteutettu sovitusti ja osallistuminen niihin on ollut hyvällä tasolla. Luottamusmiehiä on työllistänyt työnantajan suunnittelemat muutokset. Tiedonsaanti on aika ajoittain ollut puutteellista.

Kirjallisten vastauksien saanti on myös tökkinyt. Kysymyksiin ei tahdota vastata tai vastauksien saantiin kuluu aikaa liian paljon. Eri mielisyydet ovat vähentyneet. Toisin sanoen työnantajan toimintatavat ovat parantuneet jonkin verran.

Esimiesten yt- neuvottelut päättyivät kolmen esimiehen irtisanomiseen, jolloin ryhmäjaot ja henkilöstön sijoittaminen tuotti ongelmia. Ryhmäkoot kasvoivat noin 50 työntekijään/ esimies. Tuotantoalue ykkösen ja kakkosen luottamusmiehet ovat kokoontuneet tuotanto-päälliköiden kanssa muutaman kerran kuukausi palaveriin.

Helsingin postikeskus työsuojelun toimintakertomus

Kuluneella kaudella työsuojeluväki kokoontui joka kuun ensimmäinen keskiviikko, paitsi heinäkuussa Helsingin postikeskuksessa. Työsuojelukokouksissa on käyty keskusteluita työturvallisuuskävelyistä ja turvallisuushavainnoinnista. Kokouksissa on jaettu työsuojeluasiamiehille tiedotteita mm. turvallisuushavaintojen tekemisestä eri lakiuudistuksista, koulutuspaketeista, työsyrynnästä ja työkokeilusta kerrottavaksi työntekijöille ryhmäpalaverissa. Työntekijät ovat tehneet turvallisuushavaintoja, mutta työntekijä ei ole tiedottanut kunnolla, miten turvallisuuspuutteet on korjattu. Työsuojeluhenkilöt ovat tehneet esityksiä puutteista ja niiden korjaustavoista esimiehille ja päälliköille.

Helsingin postikeskuksen alueellinen työsuojeluryhmä on kokoonnut 4 kertaa vuodessa, ja joka käsittelee paikallisia työsuojeluasioita. Pokissa on myös pidetty yhteisen työpaikan kokouksia. Kokouksissa on käyty läpi turvallisuusasioiden tiedottamisen puutteista ja mitä niille todellakin pitäisi tehdä. Työntekijä järjesti esimiehille, päälliköille ja työsuojeluvaltuutetuille koulutuksen Tatu-järjestelmästä (tapaturmat, riskien arviointi, turvallisuushavainnot ja turvavartit ryhmäpalaverissa).

Helsingin postikeskuksen perustettiin yhteinen työpaikkaryhmä ja siellä on käsitelty Pelastussuunnitelmaa, yhteisten alueiden turvallisuuspuutteita ja turvallisuusuudistamistoimia

Tilat ovat olleet puutteelliset Helsingin postikeskuksessa ja käsittelyn yt:n jälkeen keskitettiin toimintoja postikeskukseseen, mikä aiheutti kaaosta. Myös vuoden lopussa rakennettiin kaksi uutta niputuskonetta Pokkiin. Tilat pienivät ennestään ja työntekijät joutuivat koville kaaoksen keskellä. Ei ollut riittävästi resursseja, ei kunnan suunnittelua, tiedon kulku petti ja tilat loppuivat kesken.

Logistiikkakeskuksen ja siipitien ulkomaantuotanto luottamusmiehet

LOGISTIKKAKESKUKSESSA JA SIIPITIEN ULKOMAANTUOTANNOSSA ON LUOTTAMUSMIESTOIMINTA OLLUT KOHTUULLISEN HYVÄLLÄ HYVÄLLÄ TASOLLA MYÖS VUONNA 2014. TUOTANTO I:N LUOTTAMUSMIES RIKU PELLIKAN VETÄYTYMINEN TEHTÄVISTÄÄN OLI AIKAMOINEN KOLAUS, MUTTA ONNEKSI VARAMIESTÄRJESTELMÄ, ELI JARMO LUOTONEN PAIKKAA RIKUA. Edunvalvonta-, sekä työhuonekunnan kokoukset on pidetty vuoroviikoin ja etenkin työhuonekunnan kokouksissa on ollut ilahduttavasti osallistujia. Loken työhuonekunta järjesti syyskuun puolivälissä jo perinteiseksi muodostuneen syysretken Nuuksioon, jossa oli kiitettävästi osallistujia paikalla. Osallistuimme myös Pasilan osaston järjestämään syysseminariin, joka pidettiin syyskuun lopulla kurssihotelli Heimarissa. Ikäväksi syksyn teki kaikenkaikkiaan se, että käsittelyn valtakunnalliset yt-neuvottelut koskettivat Siipitien ulkomaan tuotantoa lähtevän- ja saapuvan kirjeen, sekä arvo-postin ja pussihuollon osalta. 38 työntekijää sai siirron Postikeskukseseen. Muutoksia tulee organisaatioon myös Loken osalta. Palveluesimies Jani Ketolan hommia tulee jatkamaan Anne Islander. Muuten esimiesten määrää vähennettiin yhdellä ja suunnittelijoita kahdella. Elämme siis kaiken kaikkiaan mielenkiintoisia aikoja.

Logistiikkakeskuksen ja ulkomaanpostin työsuojelu.

Logistiikkakeskuksen (loke) painopisteen olivat vuonna 2014 esimiesten kouluttaminen tapaturman tutkintaan. Itellan konsernin linjaus oli v.2014 alusta lähtien työsuojelun vastuun vahvistaminen esimiehillä. Yhtenä osana tässä linjauksessa oli kouluttaa koko Itellan esimiehet tapaturmatutkintaan. Lokessa työsuojeluorganisaatio oli kouluttamassa esimiehiä tapaturman tutkintaan. Elokuussa 2014 Itellassa käynnistyi uusi tatu (tapaturma) järjestelmä, johon jokainen tapaturma tuli tutkia esimiehen toimesta. Työsuojeluorganisaation rooli muuttui enemmän valvontaorganisaatioksi tämän tatu-uudistuksen myötä. Tehtävänäimme oli valvoa, että kaikki tapaturmat tulee tutkittua ajallaan ja laadukkaasti.

Yhtenä merkittävänä osana työsuojelun strategiaa oli nostaa tapaturmien myötä parannusehdotuksia työturvallisuuden lisäämiseksi. Mainittakoon, että kääntäjien ja lempakuormien purkuun on työsuojelu-organisaatio ollut pontevasti ajamassa parannuksia joita työnantaja on luvannutkin järjestää.

Työkierron parantaminen oli vuonna 2014:kin tavoitteena. Työkierron parantaminen on katsottu olevan yksi keino ehkäistä tuki- ja liikuntaelinsairauksia, joita lokessa on työterveyshuollon raportin mukaan selvästi liikaa. Ajatus, jonka mukaan yksipuolinen työ myös kuormittaa yksipuolisesti on osittain maastoutunut esimiesportaaseen ja työkierron suhteen on otettu pieniä askelia, joskin se iso vielä puttuu.

Loken ja ULKissakin myös 2014 tehtiin turvallisuuskävelyitä, joista nousseet epäkohdat korjattiin. Isommista havainnoista tehtiin turvallisuushavainto, jota käsiteltiin lokeen ja ULKkiin perustetussa työsuojeluryhmässä.

Vuoden 2015 painopisteet ovat yhä työkierto ja erityisesti tapaturmien torjunta. ULKin osalta painopiste on työn keventäminen ja työssä jaksaminen.

Opintovastaavan toimintakertomus

Kuluneella toimintakaudella opintovastaava kokosi kulloinkin ajankohtaiset kurssit edunvalvojille ja jäsenille tiedotettavaksi. Kootut kurssit todettiin toimikunnan kokouksissa, jossa sovittiin kurssi-ilmoitusten levittämisestä luottamusmiesalueille luottamusmiesten kautta.

Kaudella 2014 Pasilan osaston jäsenet kävivät yhteensä 22 liiton sopimuskoulutuskurssia ja kursseille osallistujia oli yhteensä 26. Näiden lisäksi PAU:n Etelä-Suomen aluejärjestöjen koulutus- ja kevätkokous järjestettiin 29.3.2014 Tallinnassa ja Pasilan osastosta siihen osallistui kaikkiaan 15 henkilöä. Pasilan osasto järjesti itse toimikunnan ja edunvalvojien yhteiset koulutuspäivät 26- 27.9.2014 Hotelli Heimarissa.

Tasa-arvovastaavan toimintakertomus

Osaston toiminnassa tasa-arvoisuus on itseisarvo, eli kaikki osaston tapahtumat ovat avoimia joko kaikille edunvalvojille tai kaikille jäsenille. Osastolle on laadittu tasa-arvosuunnitelma jo vuonna 2007. Lasten pikkujouluissa joulupukiksi valittiin mies, koska joulupukkikin on mies, tonttuna toimi nainen ja molemmat sukupuolet jakoivat tilaisuuden toteutuksesta vastuun. Lisäksi osaston jäsenistä 2 osallistui SAK:n järjestämille Tasa-arvopäiville Helsingissä 17.-18.5.2014.

Toimintasuunnitelma 2015

Postikeskuksen luottamusmiesjaosto

Luottamusmieskausi on päättymässä keväällä. Neuvot-

telut pääluottamusmiesalueista eivät tätä kirjoittaessa ole vielä alkaneet. Pääluottamusmiesvaalit pidetään ensin, jonka jälkeen on työpaikkojen luottamusmiesvalinnat, jos neuvottelutulokseen päästään. Henkilöstömäärä tulee lisääntymään ja näin ollen luottamusmiesalueita tarkastellaan uudelleen. Henkilöstön palkkaus on jo käynnistynyt vuoden vaihteessa.

Koulutusta tullaan korostamaan myös tulevalla kaudella. Käsittelyn luottamusmiesten edunvalvontapäiville osallistutaan syksyllä. Työehtosopimuksen valvonta on päätyönä edelleen ja yhteistoimintaa pyritään lisäämään. Työpaikkojen palaverissa luottamusmiehet käyttävät oman puheenvuoronsa. Luottamusmieskoulukset jatkuvat edelleen joka viikon torstaina.

Vieraita kutsutaan kokouksiin, jos siltä tuntuu. Liiton toimiston henkilökunta käy myös työpaikoilla.

Helsingin postikeskus, työsuojelun toimintasuunnitelma

Tiukan käden väännön jälkeen on saatu käyntiin prosessiryhmä (palveluesimiehiä, pari työntekijää ja työsuojeluvalltuutettu, sekä suunnittelu) suunnittelemaan käsittelyn yt:n jälkeistä kaaos tilannetta. Haastatellaan työntekijöitä työpaikoilla ja kysellään heidän mielipiteitä muutoksista. Asioista tullaan tiedottamaan työntekijöitä, missä vaiheessa mikäkin asia on menossa. Jaetaan työsuojelutiedotteita erilaisista muutoksista ja osallistutaan työpaikan ryhmäpalaveriin. Tehdään esityksiä aluetyösuojeluryhmiin sekä työturvallisuuspuutteista esimiehille.

Logistiikkakeskuksen ja Siipitien ulkomaantuotanto

LUOTTAMUSMIEHET

Osallistumme erilaisille kursseille ja koulutuksiin mahdollisimman kattavasti, kuten ennenkin. Osallistumme myös erilaisiin tapahtumiin, kuten Varkaudessa 14.-15.2. järjestettävälle Talvipäiville. Myös työhuonekunnan kevät- ja syysretki on perinteisesti ohjelmassa jossain vaiheessa keväällä ja syksyllä. Uusia haasteita on riittävästi myös vuodelle 2015. Sen takaavat muun muassa työkierron lisääminen koko Lokea koskeväksi, siis myös Wanderlandenin eli VK-laitteen osalta, sekä lastauksen ja siirtojen osalta. Uusia projekteja ei ole näkyvissä, mutta haasteita tuo uuden organisaation tuomat paineet esimiestyön osalta. Jäsenkampanja on myös kevään aikana tulossa normaalin menettelyn lisäksi. Loken pakettivolyymien kasvu on ennustettu olevan vuodelle 2015 +3%, joten melkoisen valoisissa tunnelmissa elelemme täällä "pöndellä", eli kehä kolmosen ulkopuolella.

Logistiikkakeskuksen ja ulkomaanpostin työsuojelu

Vuoden 2015 painopisteet ovat yhä työkierto ja erityisesti tapaturmien torjunta. ULKin osalta painopiste on työn keventäminen ja työssä jaksaminen.

BDE2

Pasilli 8862

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen.
Laita kuoreen vastauslähetystunnus, et tarvitse postimerkkiä.

PAU:N PASILAN OSASTO
HKI POK/ JÄSENSIHTTEERI
PL 925
00231 HELSINKI

Vastauslähetystunnus 5019928
00003 Helsinki

ILMOITUS PAU:N JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI JÄSENMAKSUN
KESKEYTYKSESTÄ

NIMI _____

OSOITE _____

SIIRRYN ELÄKKEELLE _____ ALKAEN

HALUATKO MYÖS JATKOSSA REITTI -LEHDEN? KYLLÄ _____ EN _____

TAI

JÄSENMAKSU KESKEYTYY AJALLA ____ / ____ 20 ____ - ____ / ____ 20 ____

KESKEYTYKSEN SYY(x)

ÄITYIS/VANHEMPAINLOMA _____

HOITOVAPAA _____

PITKÄ SAIRAUSSPOISSAOLO (PALKATON) _____

ELÄKELAITOKSEN/KELAN MYÖNTÄMÄ AMMATILLINEN _____

KUNTOUTUS TAI MUU KUNTOUTUS (KUNTOUTUSRAHA) _____

OPISKELU _____

ASE/SIIVILIPALVELUS _____

TYÖTTÖMYYS _____

MUU SYY, MIKÄ _____

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

UUSI OSOITE _____

SEURAA PALKKALASKELMASTASI JÄSENMAKSUJESI MAKSATUSTA. MAKSAMATTOMAT
JÄSENMAKSUT ESTÄVÄT JÄSENETUJEN SAAMISEN. LISÄTIETOA SAAT ALUEESI
LUOTTAMUSMIEHELTÄ TAI OSASTON JÄSENSIHTTEERILTÄ.